

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Настављено 26.11.2004. године са почетком у 9,30 сати.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни: заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених, адвокати Даниловић, Томић, Лозналијевић – Даниловић и Тодоровић, те Наташа Кандић, а одсутни су адвокати Баровић и Фрањићевић, надаље, присутни су браниоци оптужених, адвокати Петрушић, Заклан, Перковић, Вукотић, Јеврић, Перески, Штрбац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станојловић, је ли тако колега?

АДВ. БОЈАН СТАНОЈЛОВИЋ: Тако је. Калањ није ту.

Станојловић, Ђурђевић, Јелушић, Бојков, Бељански, Мунижаба, Вујин, Продановић, док су одсутни браниоци, адвокати Калањ, Станић, Мамула, присутан је и колега адвокат Дозет, те Радуловић и Сташевић, као и браниоци, адвокати Апро и Левајац.

НН: (00.03.04.5)Председниче, колега Сташевић Вас је замолио да га заменим, он ће доћи у току претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доћи ће у току претреса. Господине Мугоша?

Оптужени исказује да је сагласан са тим да га до доласка његовог браниоца, на данашњем претресу бране адвокати Вујин и Продановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви оптужени ту?

Присутни су и сви оптужени, а и сведоци Бакић, Панић и Вујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите, молим вас, све сведоке.

НН (00.03.48) Председниче, видим да се Шошић јавља нешто, не знам шта је у питању. Нисам стигао да разговарам са њим пре почетка, тако да нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бакић је ту, Панић? И Вујић? Господине Вујићу, нисам сигуран да ћемо стићи данас да Вас саслушамо, треба да довршимо саслушање јуче започето, дакле, сведока Бакића, потом би био на реду господин Панић, тако да нисам сигуран да ћемо стићи да Вас саслушамо данас. Ја се захваљујем што сте се Ви одазвали овом позиву, позваћемо Вас поново за децембар месец, да не бисте сада чекали, то је потпуно неизвесно да ли ћете Ви доћи на ред, па да Ви не бисте чекали,

не знам ни ја сатима и тако даље, мислим да је боље да одмах идете кући. А ми се захваљујемо што сте дошли, што сте се позиву одазвали и ја бих Вас молио да тако урадите и у децембру. Хвала лепо. Господине Панићу, Ви ћете сачекати у ходнику суда док не завршимо саслушање сведока Бакића, па ћемо Вас потом позвати. Господине Бакићу, сачекаћете само мало ту у ходнику. Оптужени Шошић? Кажите, господине Шошићу?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Добар дан. Прошли пут ми је било тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало примакните микрофон.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Било ми је много тешко, имао сам болове у грудима, ја кажем, човече, доктор, јел ти долази тај исти из ЦЗ-а на кога се ја већ жалим толико дуго, мери ми притисак, имам 240 он пише 200 и видим тамо неке ампуле, ја сам примао тај «ласекс», ја мислим да ће да ми да «ласекс», дајем руку, каже: не окрените, с опроштењем задњицу, то дете ми да ту инекцију, ја сам овде се врнуо, цело време сам преспавао, пробудио сам се тек сутрадан ујутру, нисам могао да се обријем, обријали ме ови људи из собе, ни то вече увече нисам добио никакав лек, само ми је дао пола «нифелата» од 0,5, како он каже, не могу господине председавајући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да кажете да се лоше данас осећате, да не можете да пратите ток претреса?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Не. Могу ја да пратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Ја не желим да се ово одложи, да ови људи испаштају због мене, издржаћу ја ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Али Вас најлепше још једном молим, ово задњи пут молим, више нећу да се обраћам суду, ја ћу своје да урадим, али нећу да Вам дозволим да ме мучите, тражим само лекарски преглед интернисте на ВМА или на Дедињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шошићу? Не знам да ли сте ме разумели?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Па зар је то толики проблем? Један Тадић може да иде у 240 квадрата тамо да га обилазе 300 новинара и посете, ја не могу да одем пола сата да ме погледају и да установе и да ми дају лекове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шошићу, мислим да ме нисте добро разумели. Чули смо Вас, хвала лепо.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Молио сам адвоката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте Ви сада мене, чули смо Вас, разумели смо Вас, ово поновљате већ не знам ни ја који пут, можда нисте разумели оно у понедељак када смо причали? Ми ћемо одредити у том смислу Ваше претраге и прегледе одговарајуће, то ће бити реализовано колико почетком следеће недеље. У реду?

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Да Вам верујем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако.

ОПТ. ЂОРЂЕ ШОШИЋ: Јер ми се ово понавља већ десет месеци. Човек који је преживео инфаркт и шлог, ово да се чини са мном, мене тера да ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите, вратите се на Ваше место. Сведок Бакић? Наставићемо са саслушањем сведока Бакића.

Сведок Бакић Миле, на даља питања пуномоћника оштећених исказује:

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: (пуномоћник оштећених) Господин Бакић је рекао да је он одвезао тројицу по наређењу у град и да је једног препознао, да је то био Чакалић, е сада га ја питам, да ли зна, да ли је Чакалић био у хангару? Овај санитарни инспектор?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели питање, господине Бакићу?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ова друга двојица?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Били су испред хангара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је било, да ли знате је ли био у хангару, јесу ли били ти људи у хангару?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где су били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било неких официра ту на Овчари, испред хангара или у хангару?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па било их је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Официра, је ли било?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сведок зна како изгледа мајор Шљиванчанин?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па знам га сада како изгледа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је он био ту?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па, јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли био на Овчари?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, том приликом?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, том приликом када сте и Ви били?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут или други пут или оба пута?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па ја сам га видео једанпут, нисам гледао, мислим, нисам разгледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Мислим да је први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте били први пут? С ким је био, шта је радио?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па нисам ја гледао шта је радио, само сам у пролазу видео по фаци да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље питања?

НАТАША КАНДИЋ: Можете ли, молим Вас, да питате сведока, шта је видео када је провирио кроз врата хангара, шта је видео унутра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, питан, судија члан већа.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Сведок је Вуковарчанин. Јуче када смо прочитали имена окривљених, он већину познаје. Моје питање је, и рекао је да се разговарало

после тога о овом што се десило на Овчари. Да ли је он разговарао са неким од окривљених о томе шта се десило и шта?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Нисам.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Да ли сте уопште са неким разговарали?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Нисам ни са ким од њих разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште са неким другим? Комшијама, пријатељима, рођацима?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па јесам разговарао сам, али не сећам се ни шта сам разговарао, ни када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Да ли сте можда покушали да некога, с обзиром да сте Вуковарчанин, познавали сте и заробљене људе, да ли сте покушали нешто да сазнате о некоме од њих?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Нисам.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Хвала, немам више питања.

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Нисам никога познао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоци? Јелушић.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: (бранилац оптужених Вује Златара и Мирослава Ђанковића) Сведок је јуче рекао да на Овчари није видео оптуженог Вују Златара, да је оптужени тада био у Београду на лечењу. Замолио бих да каже нешто више, оно чега се, наравно, може сетити, а у вези лечења, односно рањавања и лечења оптуженог Вује Златара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико зна, наравно.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико знате. Ви рекосте да знате да је Вујо Златар рањен негде у десетом месецу?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: У десетом месецу знам да је рањен, а њега сам видео негде пред крај дванаестог месеца, пред крај дванаестог месеца, који је датум био, ја Вам не могу се везати за датум, али знам пред крај дванаестог месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тог рањавања па до краја дванаестог месеца, хоћете да кажете, да га нисте уопште видели?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Нисам га видео, нисам га ни могао да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто мислите да нисте могли да га видите?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па, када је био у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то време?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви то знате?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па, кажу да је у болници био, нисам ишао у болницу, али су ми причале комшије да је у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је у болници?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па, да.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Колико далеко је, то је његова кућа од куће у којој је живео Вујо Златар са породицом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто насеље тамо?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па једно 150-200 метара.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је у том периоду виђао остале чланове породице Златар?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па видео сам буразера.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли се, можда, у контактима са братом Вује Златара, интересовао за здравствено стање, лечење Вује Златара, да ли је у тим контактима можда?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па ја јесам контактирао са Вујом, али.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Не, не, са братом, са братом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са братом?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па јесам са братом, он ми је причао да је на ВМА у Београду.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: А да ли се сећа које је природе било то рањавање, каква је била повреда?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Мислим да је била лева нога, мислим у пределу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, кажите.

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: У пределу бутине, мислим да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега, од пушке, ножа, гранате, бомбе?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Од пушке, од пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рањавање?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Рањавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче, пре него што бих му поставио следеће питање, ја бих Вас замолио да му, уколико је то сада могуће, предочите ону фотографију коју смо ми приложили, да види фотографију, да се подсети, односно да види да ли познаје лица на тој фотографији и да се, наравно, онда изјасни, да одговори на наша питања. У међувремену ја могу да поставим неко друго питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је сведок познавао Мићу Ђанковића, оца оптуженог Мирослава Ђанковића у време када се све ово дешавало и раније?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па ја не знам сада по имену и по презимену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да сте познавали Ђанковића?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Да, Ђанковића јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирослава?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Мирослава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита, да ли сте познавали његовог оца?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Јесам. Јесам, познавао сам.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Мене интересује, да ли сте га виђали у том периоду, дакле, октобар, новембар месец 1991. године?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мића, дакле оца Ђанковићевог?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Мићу, Мићу, Мићу.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли се можда сећате, шта је он имао од превозних средстава, дакле, бицикл, мотоцикл, аутомобил?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Он је, ја сам га виђао на моторићу некоме да се возао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: На моторићу некома да се возао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На моторићу?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: На моторићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви имали у то време неко превозно средство?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Ја јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: «Ладу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ладу»?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: А да ли је Мића Ђанковић имао аутомобил?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: По мом знању, није имао.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Реците ми док сте не пронађе фотографија, да ли сте Ви, јуче сте рекли да знате Штуку?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Не, нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао, није рекао.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Него да сте чули за њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чуо је.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Е, интересује ме, шта је то чуо о Штуки?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Ја сам за њега чуо тек после рата, оно да је у Вуковару, да је долазио код Вује у кафану и да је ту као био, уствари, Вуја ми рекао: ево, то је Штука, али ја не знам да ли би човека сада познао, то је давно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули о њему? Што би Вам рекао неко: ево, то је Штука?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па ту је причао, седео је у друштву са њима.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је сведок можда тада или у разговорима после рата, чуо да је неко том приликом на Овчари убио неког новинара?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Молио бих режију да на ове мониторе пребаци слику са документ камере. Да ли, господине Бакићу, да ли имате на том монитору слику? Добро. Мало померите Снежо.

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Не видим ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то већ може. Добро. Браниоче?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Дакле, моје питање је да сведок, да се изјасни, кога на овој фотографији препознаје?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Ја не видим.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Можда би било добро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да види фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало зумирајте и мало је померите у страну. Тако. Да ли сад видите, господине Бакићу? Не видите?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ово што видите сад, то је крупније него на фотографији. Фотографија је мања него ово сада, ово је сада увеличано. У чему је проблем, како се то тамо види?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Не видим, мислим не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Не познајем ову тројицу, мислим да ову тројицу да не познам, мислим да су ми непознати, не могу да препознам, ову тројицу да не препознајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Фаце су ми познате, али не могу казати да их познам, мислим, фаце су ми познате, али не могу их препознати, да кажем, ево то су сада ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови са леве стране?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Ови са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ове са леве стране, ову тројицу не познајете? Ко је овај крајње десно, овај брчко?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Ваљда сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад, ако себе не препознајете, онда како ћете друге?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па, не, не, слабо видим, људи, па не видим, озбиљно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел проблем, јел Ви користите наочаре?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па, понекад користим, али требао бих да користим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте му фотографију да овако погледа, мислим, не знам шта да радим.

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ништа.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли се сведок бар може изјаснити о томе, да ли се сећа када је та фотографија направљена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад ако ни себе на њој не препознаје, ни ове људе, како да то зна?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па то је било у кафани негде, 1992, 1993.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како то знате када не видите људе на фотографији, ни себе не препознајете?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Видим, познам људе оне тамо, па и себе, али слабо видим, пред очима ми је, не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како знате да је баш та фотографија настала не знам ни ја када, тада у кафани некој?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Па он је препознао ликове неке, наравно.

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Препознао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, молим вас.

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Ево сада ћу показати које сам препознао, свој лик, ја сам погледао, дошло ми је тамно. Вујо, Перо, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Перо?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Миљановић. Ја, Вујина супруга, Вујо, Ђани, Боцке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, та тројица са леве стране?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Ако не грешим, један је од Вује брат, сада ако не грешим, мислим овај у вести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, овај са?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: У вести, ако не грешим, мислим ако не грешим. А ову двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, добро.

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите нам то поново, да поново погледамо сви фотографију, а Ви нам реците, када је та фотографија настала? Почели сте нешто у том смислу?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: И где, ако може да каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: 1992. године у кафани код Вује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, ко би овде требао да буде на фотографији Вујин брат? За кога сте рекли Вујин брат?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Може ли погледати на неки други монитор, рецимо, код нас овде, тамно му је ово, ништа се не види?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молио бих режију да ову фотографију?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Не, на монитору само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ова фотографија оде и на видео-бимове да би оптужени видели.

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: У вести, што има весту на себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви онда покажите прстом овде, господине Бакићу, то ми не видимо, али овде приђите до документ камере и ту на фотографији оловком само покажите и означите као показивачем, па ћемо то видети, дакле то? Добро. Вујо је, претпостављам, овај са брадом? Да, Боцке тај до њега што су загрљени, то је Ђани, добро, а ову тројицу крајње лево, не знате? Добро, добро. Добро, хвала, вратите се на Ваше место. Кажите браниоче?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли се сведок сећа да ли је том приликом био и Штука?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Шта, да ли је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тада и Штука?

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је тада био и Штука?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: А да ли се може сетити, није важно да ли тада или неком другом приликом?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па, долазио је, долазио је код њега у кафану.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је био некакав конфликт између Штуке и Вује, или између Штуке и неког трећег?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па, неке су приче биле да је било, али нисам био присутан, па не могу да кажем ни ово, ни оно, али сам слушао приче да је било, да су се нешто посвађали због нечега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко да се посвађао?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Вујо и Штука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око чега?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Не знам, али било је приче, чуо сам приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па, после рата, 1992, године, када је било, не знам када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је сведоку било када, било ко, замерио што је на Овчари одвезао ону тројицу људи са Овчаре на Модатекс?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па, нико ми није рекао директно ништа.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: А ли сте чули да Вам је то неко замерио, што сте то урадили?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Не сећам се.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, молио бих режију да врати слику из суднице на мониторе. Даље питања? Нема. Оптужени? Ђанковић?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли је сведок код истражног судије сам причао или је истражни судија диктирао текст?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сад, то је мало компликовано. Господине Ђанковићу, да ли је сведок сам причао и да ли је истражни судија сам диктирао текст?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Могу, могу Вам објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да то раздвојимо.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ајде. Да ли је судија истражни после, значи, после његове изјаве својој службеници диктирао текст као у мом случају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па не знам, како мислим диктирао, па диктирао је, не знам да ли је диктирао или је.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Сведок сам причао, па улазило у записник?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па ја пред истражним судијом нисам фактички, кратко био, свега десет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Још нешто што је господин председавајући јуче рекао, да је сведок са комбијем дошао по мене. У мојој изјави стоји да сам ја био испред куће када је наишао бели комби који је возио сведок Миле Бакић, ја нисам рекао да је он дошао по мене? Даље, сведок ме је видео на Овчари, то је рекао, то је истина. Да ли се можда сећа, како сам обучен и шта сам имао од наоружања?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Не.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли сведок зна да ме је повезао кући, негде око седам, осам или девет сати навече? Могу га подсетити где сам тачно стајао.

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Ја сам повезао, али не могу се сетити ни једнога имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђанковићу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада када смо већ код тога: тог дана када се десио онај догађај на Овчари, ја сам у поподневним часовима био код куће, када је Вутекс-ов комби дошао по мене?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: То је код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сам и ја са још десетак људи, Ви сте са тим својим казивањем остали и на претресу?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то нисте оповргли?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Имам овде транскрипте, где пише да сам био испред куће, када је наишао бели комби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испред куће, у кући, у реду.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Добро. Да ли сведоку неко прети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да ли?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли сведоку неко прети? Ја видим да је човек доста уплашен, ја њега не познајем као таквога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама то делује тако?

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Мени то делује тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па да ли ми прети или не прети, то ће се чути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ће се чути?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: А шта да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли Вам прети ко или Вам не прети?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Колико сам пута већ ишао за телефон и то, колико имам позива и претњи, па нисам добио да могу сазнати ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него везано за ово, да ли имате каквих сазнања?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Не знам, да ли је за ово или за оно. Знам да ми фамилија није мирна.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ја знам да је он у страшно незгодном положају, али овако не може помоћи ни нама ни Вама, могу га подсетити где сам био у тим вечерњим сатима, када ме је покупио, ако немате ништа против?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нема потребе.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Нема потребе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да Вас је видео тамо и ништа више. Ни у каквим Вашим другим активностима он није причао, нити има сазнања.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да ли је сведок видео да сам ја тамо некога тукао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питан је то. Питан је то, не само Ви, него и сви други.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Па, добро, пошто ме је видео, да ли је код мене видео можда и неку бејзбол палицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је.

ОПТ.МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Ништа онда, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Бакићу, када сте саслушавани код истражног судије прошле године, 24.06.2003. године, да ли Вам је ко претио? У судници код судије?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Да ли Вас је присиљавао да кажете било што?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па, једино, једино у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у Београду?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Када сам био приведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте били приведени?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицији?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нема више питања? Има? Златар?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ја бих само ако је могуће да се суочим са сведоком на ово стање у кафани и то, да попричамо мало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, зашто?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па, да га подсетим на неке чињенице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, Ви прокоментаришите ако желите нешто казивање сведока, можете, значи, да поставите питање сведоку, господине Златар, можете да поставите питања сведоку које сматрате?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Јел се сведок сећа да сам ја 1993. године био рањен?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: 1993.? Да.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да? Е, значи 1993. нисам био за прославу дана ослобођења у Вуковару, 1994. године фотографија је настала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, подсећа Вас господин Златар да је ова фотографија настала 1994. године?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли је могуће да је фотографија настала 1994. године, пошто сам ја 1993. године рањен? Знаш када сам рањен, нећемо о томе због другог предмета, ако се случајно подигне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па, рекао сам, не сећам се ја година, која је година, па може бити и 94, 95.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, а што је сада то битно да ли је настала 1992. или 1994. године или можда 1997.?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па добро, зато што сведок прича да није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нама није битно.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Да ли се сећа ту када сам ја, био си у кафани, Бакићу, био си у кафани када сам ја Штуку истерао напоље, када је вређао нас Вуковарчане, да је рекао да смо пичке, да смо јајаре и да смо гледали свако ко ће кога само да спаси, да се на Овчари то гледало и да се он хвалио са новинаром да је убио новинара? То би се морао сетити?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па ја знам да си имао сукоб са њим, али не могу се сјетити свих детаља, ја знам да си имао сукоб.

ОПТ. МИРОСЛАВ ЂАНКОВИЋ: Да је вређао нас, конкретно мене да му нисам хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар, рекли сте, предпочили сте сведоку неке чињенице, сведок је рекао што је рекао.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Није рекао што је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће сада вршити пресију на њега да се по сваку цену сети.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Није то по сваку цену, него ипак када се подсети, лакше ће се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени Вујовић?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добар дан. Ја бих само сведоку објаснио, значи, што је рекао, питање, добро, или објаснио, протумачите сами, да ме не би прекинули, да завршим само. Значи, ово што је рекао да га је полиција, значи, малтретирала и тако даље, Ви сте одговорили добро, није то добро, судија, то није Бакић добро ни рекао, значи, није добро што су те малтретирали да не мислиш да суд подржава то малтретирање, само Бакићу да се објасни, Ваше оно образложење добро, што је он рекао малтретирали су га у СУП-у, Ви сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујем уопште, не разумем шта причате.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ви сте рекли, када је он рекао: малтретирали су ме у СУП-у, Ви сте рекли: добро, да он погрешно не протумачи, разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само сам хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу и Ви сматрате да зато треба да изађете за ту говорницу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да не би он човек мислио да је и даље малтретиран, разумете? Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма, дајте. Да ли има још питања за сведока? Наравно да може колега, наравно да може, тако смо и схватили, тако смо то и схватили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче већа, питајте сведока, како се он не сећа, везано за престанак борби у Вуковару, време када се то десило, а тачно се сећа када је Вујо рањен, када се то дешавало, у ком месецу је отишао на ВМА и тих детаља са тим у вези, то ми није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, ово је датум, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: По чему памти баш да је то био десети месец када је он рањен? Како везује то за десети месец?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не једанаести?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: А није једанаести?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, господине Бакићу?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па, како не би када ми је у комшилуку рањен и нисам рекао ни датум, ни када, него сам рекао: мислим да је десети месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: А пред Нову годину сам га видео када је дошао и није био ни један дан и отишао је назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Колико је он пута био рањен?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Два пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Када?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Био је 91. и био је ето 93.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ко је био Штука, јел територијалац, добровољац, резервиста, војник?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Не знам је ли био војник или је био резервиста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел то млађи човек или старији, јел млађи од њега или старији?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па не знам колико има година, ту је негде, не знам ни ја колико има година, ја сам и рекао да га ја лично не познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Шта значи ту је негде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекли сте једно питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ето, испало је, нека контролна питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Шта значи ту је негде, шта то значи за њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваших година?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Па, ту је средњих година је био, не знам колико је имао да ли 20, 30, 40 година, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Бакићу, тражите ли неке трошкове што сте дошли јуче и данас у суд? Ми Вам можемо признати путне трошкове на релацији Бегеч – Београд и назад ако знате цену коштања тога, реците колико је аутобуска карта?

СВЕДОК МИЛЕ БАКИЋ: Не знам, ја сам аутом дошао, али колико Ви имате ту, да само умањи нешто, јел нисам ни радио, не радим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведоку се досуђују путни трошкови у износу који ће бити накнадно одређен за два доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Можете ићи. Сведок Панић? Добар дан, господине Панићу.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше име је?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Миодраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миодраг? Име Вашег оца је?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Никола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никола? Ви сте официр Војске Србије и Црне Горе, генерал мајор, потпуковник?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада у пензији?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Сада сам у пензији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада у пензији? У ком чину? У ком чину сте пензионисани?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Генерал потпуковник,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Генерал потпуковник? Живите у Београду, улица?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Кумановска бр.16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 16, када и где сте рођени?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Рођен у Горњим Подгревцима, општина Градишка, округ бањалучки, што би рекао Кочић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: 1949. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1949. године? Добро.

Сведок Панић Миодраг, са подацима као са записника од 28.11.2003. године, упозорен, опоменут, па и на заклетву за сведока дату у поступку истраге, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Панићу, саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте да казујете истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Дакле, на та питања нисте у обавези одговорити. Све што знате, све што Вам је познато о ономе о чему ћемо Вас ми питати, дужни сте да нам пренесете, наравно по Вашем сећању, али ништа чега се сећате, не смете да прећутите. У овом смислу, Ви сте својевремено у поступку истраге, дакле у новембру месецу прошле године, положили и заклетву за сведока, па Вас ја само упозоравам на ту дату заклетву. Господине Панићу, ако сам ја добро проучио ове Ваше исказе, било их је више и пред војним истражним судијом и пред истражним судијом овог суда, Ви сте у то време, дакле у јесен 1991. године, били у гардијској бригади, били сте на вуковарском рејону у време ангажовања те Ваше јединице, начелник штаба те бригаде? Је ли тако?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком чину сте били?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Потпуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чину потпуковника? Изволите, ко је био командант бригаде, која су била ангажовања бригаде, занима нас, пре свега, они дани непосредно након престанка операција, престанка борби у Вуковару?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Дозволите да кажем, прво да ми је јако жао и тешко што је до овога дошло. Ово није заслужила ни гарнитура тих официра Гардијске бригаде, нити сама Гардијска бригада, десило што се десило, професионално одрађен један посао и ево на крају, прозива се Гардијска бригада, а ево, шта ја могу да кажем о свему томе. Гардијска бригада, као елитна јединица ЈНА и уопште свих војски света, гарда је елитна јединица, употребљена је када више није било, није било могућности да нека друга јединица реши проблем вуковарске касарне, односно блокаде војника у касарни у Вуковару и да не идемо у ширину, о бригади се зна све, командант бригаде је био пуковник Миле Мркшић. Ја сам био начелник штаба.

Бригада је употребљена по одлуци претпостављене команде и тамо смо се нашли, пре свега, са задатком да деблокирамо касарну вуковарску и да ослободимо онај силни народ који је био блокиран, који је убијан сваки дан, злостављан и тај задатак смо ми извршили. Ако бих описивао неке детаље, ја сам дао више пута у изјави, а нисам овде понео никакве прибелешке, зато могу одговорити на било које питање које ми Ви поставите, нормално, оно што после оволико времена, што је можда битно или што је остало у сећању. Знам да пре нас тај задатак је била добила јединица из Сремске Митровице и да смо ми практично ушли кроз састав те јединице и стигли у касарну, ми смо деблокирали касарну. Ми смо Вуковар ослободили. И вратили смо се из Вуковара 24. новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су завршене операције у Вуковару?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Операције су завршене, односно ослобођење Вуковара је тачно 18. новембра, негде у поподневним часовима, када је истицањем наше заставе на онај злогласни водоторањ са кога су нам сваки дан гинули људи и цивили, и војници и цивили, од снајпериста и тада је ту истакнута наша застава, а скинута је шаховница. То је било 18. новембра 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта се дешава, пуно је људи у Вуковару, у кућама, у подрумима, има и ратних заробљеника, људи који су заробљени, припадника хрватских оружаних снага, шта се дешава са свим тим људима?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, нас је мало изненадио, ајде помало и уплашио тај број људи који се затекао у подрумима. По нашој процени било је око дванаест хиљада људи које смо ми спасили из различитих катакомби, подрума, свакако познајете Вуковар, Ви знате да има много тамо различитих тунела, оних винарија, укопаних и ту се тај народ склонио, сакрио, а одједном су се појавили на слободи и требало је решити тај проблем. Требало им је омогућити или да остану ту да живе даље, или да иду, било у Хрватску, тако им је било понуђено, у Хрватску, у Србију или у Босну и Херцеговину. Опредељивали су се за све четири варијанте, један број је остао ту да живи који је видео своју перспективу ту у таквом Вуковару, а ови други су бирали. Један велики број је долазио до границе са Хрватском и није био прихваћен, не знам колико је то познато и колико је то битно за ово. Знам да су у Нуштру пуцали на аутобусе који су дошли, јер ти људи су изразили жељу да иду у Хрватску. Ту је био прелаз и нису их прихватили, па су враћени назад, па су отишли у Босну или су наредног дана прихваћени, тако да је било око тога доста посла. Ми смо се, значи, тих дана бавили њиховим збрињавањем, требало их је и обући и нахранити и дати чај и конзерву, ако има и одвести, превести, испунити жељу, дати му нешто да преживи, ако би остао ту да живи и тако даље, а Вуковар је био стварно разрушен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ратних заробљеника?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, 18. новембра предала се једна формација војнички, ево ја поново наглашавам, рађено је војнички, професионално. Ови су се, понудили су да се предају и то је одрађено по свим нашим прописима. Положили су оружје, то је јединица са Митнице. Мислим да их је било негде око 170 људи. Положили су оружје, направљен је списак, прихваћени су у прихватном логору, то је био неки хангар на Овчари, преноћили су ту и транспортовани за Сремску Митровицу, где су иначе ишли, мислим да су после размењени сви за све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То је била та формација и та група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је та група смештена у тај хангар на Овчари у односу на овај дан када су престале борбе, значи, да се вежемо за тај дан, па сад у односу на тај дан, када је то било, када се предала та митничка група, када се предала? Овде су нам сведочили да је командант био извесни Караула? Ако се сећате тога? Филип Караула?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја се сећам да су се предали, нисам био ту на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тог дана 18-ог?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То је било 18. Нисам био ту. Ту је био, на том месту, били су други официри, међу њима, један од њих није међу живима, а има их и живих, људи који су учествовали у попису и збрињавању њиховом, а то је било 18. негде око подне, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су се предали?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај дан су и смештени?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: И смештени су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том хангару на Овчари?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: У хангару на Овчари, пописани су, дато им је нешто да једу, чај и остало и сутрадан су они транспортовани за Митровицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Зашто баш у тај хангар на Овчари? Ко је то одредио, ако знате, наравно, зашто је то изабрано?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То није неко село, није неко насеље, то је пољоприврдно добро. Ту има неколико тих хангара. Један од тих хангара је био у добром стању и био је погодан за тако нешто. Ко је то одредио, ја претпостављам да је то одређено линијом командовања, да се ту сместе, а одређен је зато што је Митница врло близу тог хангара, значи то је на правцу. Било је најлогичније у неки објект ту где је најближе, а и није било таквог неког објекта, ни у самом Вуковару, где би та цифра могла да се смести. Ја претпостављам да је због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта се дешава сутрадан, 19.11? Они су пребачени, кажете, за Сремску Митровицу, какве су Ваше активности, Ваша ангажовања тог следећег дана, сутрадан по завршетку борби?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Следећег дана, значи Вуковар је већ слободан, требало је бринути о тим људима, цивилима, пре свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лично Ваше ангажовање, то Вас питам, овако укратко само?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Моје ангажовање је било, обишао сам ове јединице на правцима, на десном крилу и био је задатак да се види где имају минска поља, расчишћавање минских поља, затим, да се јединице консолидују, да све јединице буду упознате да су престала борбена дејства, да је Вуковар ослобођен. Јер било је јединица које нису имале ни савремена средства везе, и ако не дође човек до њих, а ја сам значи тог дана, боравио делом у команди, а делом у обиласку ових јединица и на давању задатака, био сам и у касарни и био сам доле и са великим бројем тих људи, помогао сам колико сам могао и утицао на то да им се обезбеди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је вршена евакуација болнице у Вуковару? Опет у односу на овај дан?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Видите, тај дан 19.11. био је одређен и да се у болници, око болнице заврше одређени послови. Значи, да се види, шта је то са болницом, јер болница је већ 18. увече била под нашом контролом, значи, ту су биле јединице, прво је ту била, био је први батаљон, а онда је то преузео други батаљон

војне полиције и обезбеђивао је болницу. У болници се затекао ко се затекао и ту је и преноћио, ништа није рађено те ноћи и сутрадан је требало у тој болници да се види ко је ту, шта треба тој болници, шта се ту дешава, шта се дешавало и значи, један од задатака, а то није била моја обавеза, то су добили други људи, а значи то је једна од активности која је трајала и трајало је збрињавање ових цивила и њихово развожење, превозење, извлачење, пружање некакве помоћи да преживе и тако даље. И велики број људи је кренуо према касарни, па према оном Велепромету, па према Негославцима, то је већ виђено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви овде када сте саслушавани код истражног судије Војног суда, то је било 1998. године, ако се сећате тога?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Било је доста давно, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да је евакуација болнице вршена 20.11.1991. године?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре подне, тога се сећам, због тога што се тога дана у Вуковару одржавала седница Владе САО Крајине?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «На којој сам ја, по наређењу пуковника Мркшића, присуствовао».

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да. 20. је датум када је у болници, значи озбиљно се приступило раду, јер у болници су се били склонили и сада ја тврдим, склонили се људи који су нешто згрешили, који су били под оружјем и ту су нашли уточиште, очекивали су ове у белим мантилима, Међународну заједницу и да буду збринуте, односно да буду спашени. То им није дозвољено док се не изврши селекција. Та селекција је вршена значи 20-ог. Значи, то су радили органи безбедности, то су радили људи који су помогли, мештани, односно људи из града, из места Вуковара, који су познавали. Међу њима је било врло мало медицинског особља, велики број људи се умотао у завоје, ставио гипс или било шта направио да се претвори у болеснике. То је велики број био таквих и зато је то рађено 20. и рађено је студиозно по мени. Нисам учествовао у томе, али ту зна се који су људи били, поменуо сам да су то били органи безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У томе Ви нисте учествовали, тако да немате?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не, у тој селекцији нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то се ради 20., али Ви овде рекосте да сте тог 20. баш у то време, Ви били на седници Владе САО Крајине?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: 20. је датум када је нама најављена посета некаквих преко стотину домаћих и страних, извињавам се за овај израз, велика цифра новинара, око 100-120 новинара је требало да дође наредног дана, значи 21. и они су и дошли у Вуковар да би се информисали о томе шта се дешавало, шта је сада и нормално да би писали о томе, снимили ситуацију. Имали смо, значи, задатак да 20. припреми и њихов долазак, прихват и где их прихватити у једном разрушеном Вуковару и ја сам тог 20. био у касарни. Одредили смо да у касарни буде некаква велика учионица, коју смо припремали за прихват новинара, односно за ту конференцију. У једном моменту је затражено да се јавим телефоном команданту Мркшићу, команда је била у Негославцима, касарна је седам километара од Негославаца. Ја сам се јавио телефоном, где ми је наређено да идем на седницу Владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шошићу, да ли можете да пратите ток претреса, да ли Вам је лоше? Можете?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Значи, добио сам обавештење да се јавим Мркшићу, команданту. Када смо се чули телефоном, он ми је наредио да идем на седницу Владе. Ја сам рекао да седница, колико сам ја био упознат, је већ почела и да касним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Не оставља такав утисак, мало-мало па се наслони на тај наслон и тако даље, не, ипак ћемо прекинути, ипак ћемо прекинути и позваћемо лекара да прегледа оптуженог Шошића. Пола сата паузе, господине Панићу.

Настављено у 11,40 часова, након паузе од једног сата и десет минута, ради лекарског прегледа оптуженог Шошића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Шошићу, схватио сам да је сада знатно боље? Није? Није било добро, господин Шошић је имао високи притисак и лекари су интервенисали и имам уверавања да је то сад стабилизовано. Да ли можемо да наставимо, господине Шошићу? Ви сте рекли и онда када Вам је очигледно било лоше, рекли сте да можете да наставите, претпостављам да је сада боље. Наставићемо са саслушањем сведока Панића. Не видим овде само браниоца Вујина, остали су сви ту. Добро. Господине Панићу, наставићемо онамо где смо стали. Стали смо код овог телефонског разговора са Мркшићем, везано за седницу Владе САО Крајине, је ли тако? Изволите.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја сам њега назвао и он ми је наредио да идем на седницу Владе. Седница Владе је већ била почела, што сам ја њему напоменуо, да ћу закаснити, да касним већ, каже: нема уопште проблема, реци им да сам ја спречен да дођем, не могу да дођем и да си ти одређен са моје стране. И ја сам дошао на ту седницу Владе. Седница је одржавана на Велепромету у некој просторији тамо и стварно већ је била почела и била је жестока дискусија. Ја сам и у својој првој изјави навео, сада знам име тог човека, да тамо је био један пуковник на кога су се били, да не кажем окомили, односно биле су жестоке примедбе, дискусије, па и увреде на рачун ЈНА, на рачун пуковника који је оличење ЈНА у том моменту, а у смислу да војска је помогла да се Вуковар ослободи, али да неће дозволити војсци да се ови из болнице транспортују за Митровицу и да буду размењени сви за све. И нећете ви нама одређивати, хоћемо ли ми судити њима, хоћемо шта ћемо и како са њима поступити, вама хвала за све што сте нам помогли, сада је Вуковар слободан, наша власт функционише, ми имамо судство, тужилаштво, извршну власт, све органе власти, министарства и ми ћемо судити овим из болнице, ко је окрвавио руке, ко је нанео неко зло, извршио неки злочин, он ће одговорати за то, ко није, биће ослобођен и моћи ће да живи нормално даље у Вуковару. То што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај пуковник?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Тај пуковник се зове Богдан Вујић, то је следећи сведок, јутрос се појавио. И на тој седници, значи, донесен је закључак да се њима суди, да суди значи та Влада САО Крајине, њихова власт, да суди и да привремени затвор буде у Овчари, значи по истој процедури како су и они претходни који су положили оружје, где су и евидентирани и после су транспортовани за Митровицу,

ови су исто били смештени и били су, чињеница је да су после били, значи одлучено је да буду смештени у хангар на Овчари и да им се суди. То је закључак Владе, а руководио је господин Хаџић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате који су људи били присутни на седници Владе, да ли знате нека имена или макар по функцијама?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Пошто сам био затечен да идем на седницу Владе, ја нисам понео своју бележницу и имао сам у џепу једно блокче и ја сам овде прибележио и датум када је то било и прибележио сам имена: Ступара, прибележио сам име Воје, министар унутрашњих послова, дискутовао је, право да Вам кажем, не знам, али постоји негде вероватно списак Владе и записник са те седнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих молио да документ камеру ставимо и потом прикажемо свима, режију молим да нам на овим мониторима да снимак са документ камере, па Ви реците, господине Панићу, да ли је то што ћете сада видети пред собом, да ли је то копија те Ваше бележнице?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви приликом саслушања у Војном суду дали и то је ископирано, па се налази у списима и овог предмета? Значи, то је то?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20.11.1991. године, прочитајте нам то шта пише, пошто имамо мало проблема са рукописом, па нам прочитајте шта пише? Све редом?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Датум је 20.11.1991. година, састанак са Владом САО Крајина и овде сам забележио Ступар, он поставља питање: ко треба да суди заробљеним усташама, тако је формулисано, Војо, не знам који, ово нису ратни заробљеници, то је његова констатација, министар унутрашњих послова, он је између осталог рекао: заједно смо ратовали, заједно треба да им судимо, требало је консултовати овај народ и Владу како им судити и где. Само преко мртвих грађана може се ићи из Вуковара за Сремску Митровицу. То је то. А јесам, ово друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може се ићи из Вуковара? Са усташама или за усташама или?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Са усташама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ово даље?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ово даље је везано за болницу, потребе за болницу, то је већ 21. јер требало им је обезбедити нафту, каблове неке, стакло, електричари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово су једине белешке са овог састанка?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Других нема?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Немам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ово надаље у овим копијама које ми имамо, је неки списак. Први на том списку је Караула Мирка Филип, 1954., заповједник и тако редом. Шта је то, да ли је то списак, молим?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, нема везе са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није из те Ваше бележнице?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не. У то време сам писао латиницом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро. Хвала. Какав је Ваш задатак био тамо на тој седници Владе, зашто сте Ви тамо отишли, кажете, рекао Вам је пуковник Мркшић

да идете уместо њега, јер он не може, нема времена, али да ли сте имали какве инструкције од пуковника Мркшића везано за ту седницу Владе?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па нисам имао никакве посебне инструкције, једино да га заменим да присуствујем у име ето јединица која је ту радила, ратовала, ослобађала Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли дискутовали Ви?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у ком смислу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја сам их поздравио у име Мркшића, значи када сам дошао и када ми се пружила прилика, јер, ја сам дошао и представио се, седница нормално и жестока дискусија је трајала, за тренутак је то мало застало, ја сам се представио ко сам и да их је поздравио пуковник Мркшић и да ћу ја да уместо њега, пошто је он спречен, присуствовати тој седници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли обавестили пуковника Мркшића о томе шта су они одлучили?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесам. После тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тог састанка?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: После тог састанка, ја сам њега назвао телефоном и значи отишао сам поново у каасарну, пошто имао сам тамо даље да извршавам задатак који сам добио ујутру, и онда сам га обавестио да сам био на седници Владе, да је била жестока дискусија, да је било и увреда, и да су они одлучили шта су одлучили, он је рекао: па добро, ако су тако одлучили, нека буде тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вујић дискутовао на седници?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Вујић се бранио, од нечега се бранио, не од нечега, него није дао на војску, није дао да, и он је заступао став да се са њима мора поступити као и са свима осталима, иду у затвор, иду на евиденцију и иду за Сремску Митровицу, где је било сабиралиште. Пошто је одлука Владе била таква каква је, ја сам Мркшића известио и све то, наставило се са њиховом евакуацијом и транспортом за Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видим да сте овде у овим белешкама уписали и време одржавања тог састанка, да ли знате које је то доба дана било, колико је било сати, отприлике?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Било је, ја мислим у 10 сати пре подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 10 пре подне?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Мислим да је било у 10 пре подне, ја сам дошао са закашњењем од пола сата, ето рецимо, око пола једанаест, једанаест завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте разговарали са Мркшићем пре него што сте отишли на ту седницу Владе, дакле, када сте примили те инструкције да одете тамо, да ли сте још о чему разговарали, о томе шта је предмет тог састанка и тако даље, да ли сте икакве инструкције од Мркшића добили у том смислу или само тако да их поздравите?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја сам њему рекао, имам ли потребе ја да дискутујем, има ли потребе да, о чему ја да, шта треба да им кажем, каже: тамо ће највероватније бити највише речи о томе где са овима из болнице и нека буде како они одлуче. Ништа посебно, у пар речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то пренели на седници Владе? Управо то, нека буде како они одлуче.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја сам у склопу овога што сам им неколико речи рекао, поздравио их, да је пуковник Мркшић тадашњи поздравио их и извинио што не може да дође на састанак и да уколико они, ако се одлучи да им они суде, да буде тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да Хацић руководи тим састанком?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви у поступку истраге кажете, па бисмо то да разјаснимо мало: рекли су да ће они организовати затвор на Овчари, да ће се тим заробљеницима судити, мада није било речи конкретно где? Шта значи рекли су? Да ли је неко конкретно то рекао или да ли је Хацић формулисао те закључке или неко други, разумете?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па јесте, закључено је, он је водио састанак, односно руководио седницом и завршио је радом седнице и закључак је био, значи закључак, ми ћемо да им судимо, затвор ће бити у Овчари и војска нема ту шта да се меша, значи, прихваћено је ово што су дискутовали, ово је неки од министара, да ли је министар унутрашњих послова, он је дискутовао да неће дозволити транспорт за Митровицу и размену свих за све, као што је то било са ранијим групама, јер наше је било да их предамо надлежним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко био присутан на седници те Владе испред војске или из каквих других структура?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Испред војске није био нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само вас двојица?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, с тим што је Богдан био већ ту. Ја стварно не знам ко је њега послао, по чијем задатку, али ја сам њега већ затекао ту, он је радио тада у органима безбедности и он је вероватно својом линијом ту дошао, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још ко био ту на тој седници Владе?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Е, сад, била је пуна сала, па знате када уђете, ево ја малопре, не малопре, јутрос када сам ушао овде, Ви сте се обратили мени и Вујићу, сада ја не знам одакле долази глас, значи, када уђете, оно што је природно и нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, и та сала је била пуна?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То је била једна просторија, величине можда 5 са 6, или 7 са 8, тако, једна соба на Велепромету у којој је било петнаестак – двадесет људи, е сад ја не знам стварно те ликове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Аркана из тог времена?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, да, познавао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био присутан?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је био присутан на седници?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте. Ја не знам да ли је он члан Владе и да ли је био гост, али био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он што дискутовао?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па њега нисам запазио да дискутује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Можда је он у ранијем делу, алу у том времену док сам ја био, нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, након тога, када је завршена та седница, колико је то трајало?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па није трајало дуго, од мог доласка можда је трајало још једно петнаестак – двадесет минута, највише пола сата, али мислим да је та седница максимално трајала сат времена, ако је почела у десет, она се завршила око једанаест сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви даље радили? Отишли сте са Велепромета, сте отишли где?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Отишао сам у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарну?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: И одмах сам телефоном известио пуковника Мркшића, команданта, значи био сам на седници, завршена је седница, завршила је рад, била је жестока дискусија, извређали су војску, нападали и сматрају да имају своју власт, да они треба да суде овим људима и да ће им они судити и да ће затвор бити у Овчари, ако су тако одлучили, нека тако буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је било то?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је, да ли имате каквих сазнања, шта је са заробљенима из болнице у том тренутку, где су?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: У том тренутку ја када сам дошао у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашим сазнањима, наравно?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: По мом повратку у касарну, био је један аутобус већ са људима у касарни и мени је речено да су то ти из болнице и било је покушаја да људи са стране препознају и да траже неку могућност да приђу аутобусу, уз коментаре, онај ми је убио брата, сестру, онај је маљем убијао, видите онога тамо. Пошто смо ми имали јединицу војне полиције, ту нико није могао било шта да учини, иако је било захтева, дајте да препознам онога или да видим онога, само да га видим и томе слично. Није могао нико прићи аутобусу, нити је дозвољено ни да неко изађе из аутобуса, ни да уђе, то је оно што сам ја видео и ја сам Предојевићу капетану који је био командир чете полиције, ја сам њему рекао: не дозволи овде у касарни, нема никакве недисциплине и они ће ићи тамо где су они одлучили и има ко о томе да брине и то је тако и било. У касарни ама длака није фалила с главе и то је рађено професионално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са тим аутобусом, Ви кажете видели сте само један аутобус?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: И ја сам отишао на своје даље задатке, е сад, да ли су дошли и колико је дошло аутобуса ту, да ли су они ишли у колони, да ли су појединачно према Овчари, одатле су значи аутобуси ишли на Овчару уз адекватно обезбеђење и тамо су на Овчари смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је већ донета таква одлука и Владе и ако се са тиме Мркшић сагласио, то би, дакле, било препуштање ових заробљених органима власти САО Крајине? Како је то, да ли је то урађено, како је то урађено, где је то урађено, ако имате неких сазнања у том смислу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја као начелник штаба, значи добијао сам ове задатке оперативне, рад са људима, збрињавање јединица, санитање стања укупног, и на бојишту и у јединицама и стигла је екипа са ВМА за санацију бојишта и много је било тих задатака које сам ја имао овамо као начелник штаба у раду са људима. Ја се нисам, нити ме је ко укључивао, нити је то било мени наређено, да се упуштам у

некакве одлуке. Ја Вам овде, значи, преносим оно што сам чуо или што ми је наређено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, по Вашим сазнањима, наравно.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па пуковник, начелник штаба, али било је много проблема и са људима, знате, неколико месеци у хаосу, ратно стање, погибије, блато, до многих жртава није се могло ни доћи и тако, једно стање не поновило се, једно стање где је требало колико-толико то довести у неке оквира и прописа и војничког реда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чијој су надлежности, да тако кажем, ти заробљеници из болнице у том моменту, то јутро, у чијој су надлежности, ко води рачуна о њима, ко их чува да не побегну?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То јутро су још увек у надлежности гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гардијске бригаде?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно, која је то јединица гардијске бригаде?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То је јединица војне полиције, која је још увече блокирала болницу и сачувала стање такво какво је, да се види и да ли нешто минирано, где је можда оружје склоњено, где је ко од ових болесника имао оружје, јер после се испоставило да су имали испод себе многи пиштоље и бомбе и што шта, као што се испоставило да нису то болесници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко командује том јединицом?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Значи, јединица војне полиције која је то блокирала увече и ставила под своју контролу. То је био други батаљон војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко командује?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Пауновић, Благоје Пауновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Благоје Пауновић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте. И то се наставило и наредног дана. Наредног дана, значи, долазе људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је капетан Предојевић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Капетан Предојевић је био исто капетан из јединице војне полиције, био је командир чете оклопних транспортера у саставу батаљона војне полиције, али то није из овог батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па јел он имао неких ингеренција везано за?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, имао је у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Његова јединица је обезбеђивала касарну вуковарску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јел ми када смо деблокирали касарну, када смо ставили је у нашу функцију, онда смо ту ставили и наше обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви одлазили на Овчару?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја сам отишао на Овчару тог 20. по подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време, да ли знате?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Било је предвече. То је био новембар месец, значи то је 20.11, значи то је било ово време. Видите, врло рано пада мрак, значи нешто пре

мрака, да ли је то било четири сата, да ли је то било можда и неки минут раније, али поподневно време, односно пред сутон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Шта сте затекли тамо?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја сам тамо затекао људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте, прво да видимо, с ким сте отишли тамо? Претпостављам да нисте сами ишли?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Са возачем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само возач?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Са возачем. Возач, да ли је био неко од старешина, ја се не сећам, ако је био, можда ће се некада јавити, али знам да је био нормално возач пуха и био је то војник из оближњег села, био је на редовном служењу војног рока из села Петровца, знам да се звао Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Биљна?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Биљна Мирослав, јесте. И када сам дошао тамо, значи, видео сам хангар и врата су, то су била клизећа нека врата на хангару, због великог отвора који има, али су та врата била навучена, можда на метар до два ширине. Испред хангара су били војници који су обезбеђивали, а на путу, десетак метара даље, петнаест, било је људи који су из радозналости то гледали и који су покушавали да приђу хангару, али војници то нису дозвољавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су војници, из које јединице, да ли знате?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То су били из 80. бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крагујевачке?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Потпуковник Војновић је био тада, да, крагујевачка 80. То је њихова зона одговорности ту и они су били из те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тада потпуковник Војновић тамо?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Њега сам срео тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разговарали што?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесмо, кратко смо разговарали и ја сам одатле отишао, он је још остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти војници које видите из његове, дакле, јединице, јесу ли то војни полицајци или какви други?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Та јединица 80. бригада она је већину људи је сачињавао резервни састав, значи, имали су јединицу војне полиције, резервног састава, мобилисана, дошли су из Крагујевца и околине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови које Ви видите да обезбеђују улаз у хангар? За њих питам?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, да, они су били из те јединице, значи из јединице војне полиције 80. бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 80. бригаде, да ли је тамо било, кажете, видели сте потпуковника Војновића, да ли је тамо било још војних старешина, било из Ваше јединице или његове јединице? Вама познатих, непознатих?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не сећам се, у једном моменту сам срео Вукашиновића, он је био тада мајор, ја мислим, или капетан прве класе, сада доста је давно то било, али Љубиша Вукашиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, ту смо се срели нас двојица, јер он је колико се ја сећам, дошао са, допратио је неки аутобус или неким другим послом је дошао, то ја не знам. И ту смо се врло кратко срели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту био, да ли знате капетана Каранфилова?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Знам капетана Каранфилова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тамо?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, нисам њега видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шљиванчанин?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте се Ви тамо задржали?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па ја, можда сам се задржао највише 15-20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте улазили у хангар?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, само сам долазио до врата и видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ситуацију у хангару?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Људи стоје и ништа се не дешава. Мислим, неко ишчекивање, исто као што сам ја ишчекивао и мислим, односно очекујем да се сада појаве неки људи са некаквим задацима, испитивања, пописивања, евиденције, суђења, не знам ја како су они замислили то суђење. И пошто ништа од тога не видим, ништа се не догађа, ја сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су нам неки сведоци причали да је вршено неко пописивање, да је унутар хангара био неки сто, да је вршено, да ли сте Ви видели тако што?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: У то време није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у хангару, кога видите у хангару?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: У хангару видим велики број људи, значи, ове људе који су довежени аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљеници?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Заробљеници, или су то, ја не знам које им име дати, јер да су заробљеници, они би били заробљени са оружјем, они су нађени у болници, борци, војници сакрили оружје или сада су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су ти људи?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То су ти људи, значи то су људи из болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су људи из болнице? Да ли има каквих других, војника, каквих других људи, цивила из Вуковара или било кога или само ови људи из болнице? Тада када Ви то видите?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: У самом хангару, значи, велики број људи и знате, то је једна ситуација где није то у мојој надлежности, нисам желео себе да петљам ни у што, нисам добио никакав задатак, снимео сам ситуацију, да су у хангару, да су врата полузатворена, да војници обезбеђују, унутар никакав попис у том времену, бар ја нисам видео, да ли је то било негде у ћошку иза тих људи, не знам ја, али логично би било, ако је то сто, да је био негде на светлом месту, ближе вратима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Ви тада аутобусе када сте дошли, је ли ту било аутобуса?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Аутобуси су се враћали тада, значи то је завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви долазили, аутобуси су се враћали назад?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте, то је већ, они су негде ту горе окретали и враћали се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали ти људи које сте видели са врата хангара, како су изгледали? Да ли је било повређених, крвавих и тако даље?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, било је неких у мантилима, знате, било је неких са замотаним рукама, било је са замотаном главом, било је у било каквој одећи, неко је у шињелу, неко у цивилној одећи, али је то, углавном, преовладавало да су у некој цивилној одећи, јер су се они пресвукли, они су, то је чињеница, то се после поименично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели какве лешеве? У хангару, поред хангара, испред хангара?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, лешеве сам видео ја код болнице, али то је било 18. увече када сам од водоторња кренуо ка болници. Јер болница је већ била, рекао сам, под нашом контролом и видео сам велики број лешева, преко пута болнице, значи неких педесетак метара од болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, на улици?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Пуно у дворишту тамо са друге стране и мислим то је тако јадно ту остављено. Мени је речено да су то били болесници или неки који су умрли у болници или им напречац пресудили ови који су се склонили, да би им ослободили место, да ли је то тачно, ја не могу да кажем, али то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него питам, да ли у хангару, испред хангара? Око хангара да ли сте ту видели каквих лешева?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Око болнице видео сам велики број лешева, то је оно на телевизији приказано и то је једна мучна слика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте уопште долазили тамо на Овчару?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: А што сам долазио? Долазио сам да једноставно лично видим, хоће почети суђење, јер још се нисам вратио, пошто је Овчара мени била на путу од касарне према Негославцима. Ја сам известио Мркшића шта је одлучено. Мислио сам да видим сад и тај део, ја сам мислио да је њима већ почело суђење, почео некакав процес истражни или шта знам и дошао сам и видео то што сам видео. Одатле сам се вратио у Негославце и онда сам о томе рекао да сам био на Овчари, да је тамо постављено обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са потпуковником Војновићем причали откуд он ту, зашто он ту и зашто његови војници ту, ако су били у надлежности јединице војне полиције гардијске бригаде, сада су, дакле, сада их обезбеђују припадници неке друге јединице, исто војне полиције, али неке друге јединице? Да ли у том смислу имате неких сазнања, да ли сте причали са потпуковником Војновићем у вези тога?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па видите, значи, процедура је била таква и са оном првом групом која се предала, војнички, што је војнички и одрађено и хвала Богу да је тако одрађено како је одрађено, и значи, предали су оружје, положили оружје, смештени у тај хангар и из хангара после евиденције транспортовани за Митровицу. По тој процедури и ови долазе у хангар и само што је ту разлика што су ови хтели да им суде, а не да се транспортују за Митровицу. А што сад овде прелази из надлежности гардијске у надлежност 80.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То је зона одговорности 80. бригаде, они су обезбеђивали и претходну групу ових затвореника и то је та процедура која је само примењена на ову групу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у то време мајор или потпуковник Марић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Марић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Потпуковник Марић био је помоћник у то време за морал, информисање, како се звало, односно комесар у Гардијској бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Гардијској бригади?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ако се мисли на њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Марић Марко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега тада видели тамо?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не. За њега могу рећи да није много ишао по јединицама, да је се више бавио пословима везаним на командном месту и за своју проблематику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ту испред хангара, поред тих врата с једне стране, с друге стране, каквих издвојених људи, издвојених из те групе у хангару?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Посебно неких који су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на било који начин да су одвојени, издвојени?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, било је само, рекао сам, на путу радозналих људи и људи који су хтели да приђу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тих људи по Вашим проценама, колико је ту било тих људи?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па можда их је било не више од десетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, у том моменту када сте Ви тамо?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, али пошто није њима дозвољено никакав прилаз хангару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко покушавао да приђе, да уђе у хангар?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, јесу они покушавали, они су се интересовали, је ли можемо ми да видимо, можемо да препознамо, јел можемо, није то дозвољено, у моменту, ја говорим о времену када сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то када сте Ви били?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То није било ни случајно, ја бих се супротставио и физички, значи не долази у обзир, после свега онога што је закључено, ја сам био убеђен и веровао да ће се судити по свим прописима, како кажу, имају све органе власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са потпуковником Војновићем причали, је ли Вам је он можда причао везано за то збрињавање тих људи и за недозвољавање да им се нанесе какво зло?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесмо и када сам ја пошао, ми смо причали и констатовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел, он нам је овде причао како је он, како су ти људи приликом изласка из аутобуса, па улазе и у хангар, направљен неки шпалир, дворед и тако даље, па ови људи их препознају, шамарају, ударају, шутирају и тако даље, а он их је својим телом спречавао, покушавао да их заштити, па у том смислу, да ли Вам је што причао?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Он је био ту дуже и ја верујем да је тога било, у времену када сам ја дошао, вероватно је то нешто што је прошло, а јесте, ја сам видео да су ови људи били спремни да уђу, али нису имали могућност да уђу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они били наоружани?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па било је доста под оружјем, имали су оружје многи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Још нешто, ми смо овде чули да су три или четири та заробљеника, да су се представили као припадници ЈНА који су заробљеници од стране хрватских снага и сада су у тој групи, па су на тај начин они издвојени ту испрд хангара и онда су транспортовани у Негославце? То су нам људи овде сведочили и то са више страна смо то чули?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте, не знам ко је физички учествовао, ко је физички извршио селекцију, али је било неколико људи који су издвојени. Да ли су они били раније у неком периоду у гардијској бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви то знате?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да ли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви то знате. да ли се то дешава у време када сте Ви тамо или сте Ви то само чули?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не, ја сам то чуо и то тек после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек после?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: После свих догађања када се причало о страдањима, ко зна колико је времена прошло од тада, да су неки људи по том основу, преживели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да бисмо разјаснили време које сте Ви када сте Ви били тамо, у поступку истраге Ви сте рекли да сте тамо дошли око 14 или 15 сати, данас кажете можда 16, пред мрак?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, било је поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била, када сте Ви дошли тамо, да ли је била дневна видљивост?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, било је, још се видело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се види у хангару?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Тај хангар је са врло малим некаквим отворима и у хангару видело се, али мислим, виде се људи, виде се силуете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било вештачког осветљења у хангару у време када сте Ви?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не, није, само ово што је продирало природна светлост, видело се колико се могло у том, кроз те некакве прозорчиће и некакве пукотине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули за то шта се десило тамо?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Када сам чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Овчари, да?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Чуо сам доста, већ смо били ми овде, и то се чуло када су већ и средства информисања почела да објављују и када се почело о томе причати, тамо о томе нисмо чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је 20-ти о коме Ви говорите, то је 20-ти, Ви рекосте да се гардијска бригада вратила у Београд 25.?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Гардијска бригада се вратила 24-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24-ог?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време, за та четири дана тамо, нисте чули ништа о томе шта се дешавало?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нисам, па сад, то би требало можда тражити разлог због чега нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само Вас питамо да ли сте чули. Шта је мајор Шљиванчанин у то време био?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Он је био начелник безбедности Гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гардијске бригаде?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да Вас питам, молим Вас, прво ако можете да нам објасните, на том састанку о коме сте рекли да сте ушли за време састанка Владе, седнице Владе, да ли знате ко су били сви ти људи који су били у просторији, јесу то били чланови, значи, саме Владе или је било људи, као што сте рекли, Аркан и други који су од негде другде, да ли знате уопште ко је сачињавао тај састав у сали?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, то су, ја сам стекао утисак, а и знајући, нека имена су се помињала. Та Влада је функционисала и за време рата, сада одржава своју седницу у слободном Вуковару у Велепромету, а они су у току рата било ван ове зоне наше на којој смо ми ратовали, односно деблокирали касарну, болницу, да тај народ спасимо и војску. И дошли су и одржавају седницу Владе у слободном Вуковару на Велепромету. За многе сам чуо, за Ступара, за Хаџића, за овог, за оног, значи, то су били, ја сам имао утисак, да су то актуелни министри, актуелни чланови Владе.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи, не знате, да ли је било људи са стране који су можда мештани који нису чланови Владе?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Аркан је био, ја сам њега познавао тада.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: За друге не знате?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Сад, да ли је био још неко и ко је био и у ком својству, стварно ја не бих могао да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте да је доста била тако та бучна свађа, да ли је било ту више особа који су се истицали у тој свађи, да ли знате ко су, на који начин, мало ту свађу ако можете да нам објасните?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па били су жестоко ови које сам, стицајем околности, и забележио, министар унутрашњих послова, вероватно по службеној дужности.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да, то знам, сем њих, да ли се још неко истицао међу њима, а да можда га нисте познавали, него, једноставно, се да кажем, свађао више него други? Иступао, или да ли сте приметили некога?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Шта да Вам кажем, можда би Богдан знао боље, овај пуковник Вујић, пошто се то мање-више усмеравало према њему, он је био оличење ЈНА у том моменту и он је бранио став да се то мора одрадити као и са претходном групом, на шта ови нису пристајали.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, то сте објаснили. Када су рекли да би они судили њима, да они треба да им суде, да ли су том приликом, евентуално рекли, ми имамо, јел су мислили на судске органе?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, да, да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Судију, тужиоца, браниоца или је то неки преки суд, мислим, какав суд у хангару може да буде, зато Вас питам, како, да ли су нешто око тога причали?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Они су, значи, наступили тако, у шта сам ја био убеђен и то сам и пренео овамо команданту Мркшићу, значи, Вуковар је слободан, ми имамо своју власт која функционише, своје судство, тужилаштво, извршне органе, министарства и ми ћемо им судити. Вама хвала за помоћ коју сте пружили, заједно смо ратовали, али овима ћемо ми да судимо и ко је крив, судићемо, окрвавио руке и шта су све тамо које епитете, а ко није биће ослобођен и живеће нормално и даље у Вуковару. Ја сам у то веровао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Мислила сам само, да ли су мислили да ће се судити у згради суда или ће моментално бити у хангару, па ће онда, разумете, да ли, јел то је ипак суђење, није нешто што се обавља на пољани, него ипак требају услови, посебни, требају одговарајући људи који обављају функцију?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја сам знао да Вуковар нема ту просторију, салу, мислим знам Вуковар је срушен, и ја сам очекивао да ће се то одвијати тамо где су их и, мислим затвор ће бити на Овчари и ми ћемо им судити, е сад, ја сам мислио да ће они тамо бар неки истражни процес водити и поступак, значи, ја сам веровао да ће се то дешавати на Овчари, пошто на Овчари постоји та једна зграда зидана, где је била управа тог пољопривредног добра, у којој је тренутно војска, једна команда иза 80. бригаде и право да Вам кажем, ја сам мислио то ће њима бити уступљено, хангар је ту као затвор, зграда као некакав суд, доћи ће тамо. Када сам дошао до Овчаре, њих нема, Владе нема, власти нема, извршних органа нема, никога нема, има војске која обезбеђује улазак у хангар.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само да Вас још питам, пошто сте рекли да су била отворена та врата од хангара и да сте Ви видели људе који стоје. Сем тих заробљених људи, да ли је био неко од њих одвојен у оквиру хангара са стране? Или су сви били као једна целина?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: За мене је то била једна маса која није била до самих врата, него су били уза зидове који су даље од врата.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте само да су били, значи ти, да кажемо, заробљеници, да никога другог није било, ни војске, нити било кога у хангару, сем на вратима?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не, нити је било ко.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Улазио, излазио?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Вршио некакве послове, евидентирања, испитивања, не у том моменту.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А то људи који су били испред хангара, шта су они радили? Рекли сте да је било доста људи, наоружаних и тако даље, шта су они радили за то време?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Видите, мени који сам то преживео, прушао, мучно је да се присећам после толико година свега тога у Вуковару и не поновило се никада нигде и никоме. После тих силних страдања и оног свега што се догађало, Ви сте могли видети људе и да тумарају са оружјем и без оружја, могли сте видети и стоку и могли сте видети пљачке тих дана, чим је могло слободније да се креће, док су трајала борбена дејства, није било тих некаквих слободних људи, а одједном се појављују људи и крећу се и некаква радозналост, да ли је некада неко тражио неког свога, покушавао, да ли је неко желео можда неки реванш, ја не знам, али, значи, једноставно циркулишу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли је неко од тих људи, да ли је изгледао као да нешто организује, да ли су нека група, да неко ту нешто говори некоме, да им на неки начин наређује или нешто тако у том смислу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Никакве организоване јединице, нико није био коловођа, ја нисам га евидентирао, односно регистровао као неког вођу, коловођу, било каквог неког дела или нечега што ће се после и десити, јер, стварно, не бих одатле отишао да сам видео неко стање.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А да ли сте случајно чули да нешто разговарају, да се нешто договарају, да ли сте Ви са неким од њих били у контакту, евентуално, ту да ли сте ту евентуално се нешто пропитивали, како ће се одвити то суђење, сада када сте баш на лицу места?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, него, ја сам са командантом 80. разменио неких речи, значи, њима ће бити суђено, не сме ништа да се деси и ово обезбеђење треба задржати овако како је, ако се може и појачати.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само још да Вас питам, да ли сте видели да ли је случајно била нека жена међу тим заробљеним лицима, испред хангара?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нисам, нити сам помињао жену.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А да ли сте видели испред хангара да ли је била, не у заробљеницима, уопште да ли сте видели неку жену ту?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нисам, нисам, ја сам од те групе, задњу жену коју сам видео, видео сам Весну Босанац испред болнице, 18. увече.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само још да Вас питам, да ли сте видели неку рупу, или неку ископину испред хангара, било у каквој функцији?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Добро, хвала.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА - НИКИЋЕВИЋ: Када сте код истражног судије Војног суда изјавили да сте запазили многе цивиле у кругу касарне који су насртали и кидисали на аутобус и настојали да извуку људе и како кажу да им суде, како Вам је деловала та ситуација?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, видите, у касарни, мене је зачуло откуд тај аутобус у касарни када сам се ја вратио, а добро, онда сам то повезао са овим, селекција, евакуација и транспорт за Овчару, а ту је било, било је људи који су се врзмали и покушавали доћи до аутобуса, али са одређене даљине су они показивали прстом, значи, нису војници, полицајци, дозвољавали ни да приђу аутобусу, а јесте, јесте било коментара у том аутобусу, онај је убијао маљем, онај ми је убио сестру, мајку. Све су то истините приче, ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА - НИКИЋЕВИЋ: Јесу се обраћали нешто Вама?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, јесу и мени.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА - НИКИЋЕВИЋ: Шта су Вам рекли?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, ево, ја се сећам да је било: потпуковнице, ја бих да изведем овога или онога и показује прстом.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА - НИКИЋЕВИЋ: Зашто?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па зашто?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА - НИКИЋЕВИЋ: Јесу Вам рекли нешто?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Вероватно он сам зна.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА - НИКИЋЕВИЋ: Овде сте рекли, онај ми је убио брата, неки су говорили онај ми је убио мајку, па како Вам је деловало то, они ће да им суде, како, на који начин да им суде, јел то није деловало да постоји нека реална опасност?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, ја нисам видео искрено да кажем, никакву опасност, зато што је аутобус у касарни, што је јединица.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА - НИКИЋЕВИЋ: Не, ова ситуација само, јел Вам то није била реална опасност, како и на који начин да им суде?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја сам те њихове и захтеве и претње које сам чуо, сматрао сам немогућим и јесу били немогући, уопште није било теорије, да они до некога дођу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА - НИКИЋЕВИЋ: А да ли је требало, евентуално, обавестити Мркшића о тој ситуацији?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, јесте, нормално да је требало обавестити.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА - НИКИЋЕВИЋ: Јесте га Ви обавестили?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја сам њему напоменуо да треба појачати обезбеђење.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА - НИКИЋЕВИЋ: Након свега овога?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА НИКИЋЕВИЋ: Након свега овога што сте видели ову ситуацију?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте, јесте, што је и учињено, нормално, он је вероватно линијом командовања наредио, мени наредио, да ли је он то наредио команданту 80. овде у касарни, био је други командант, тако да није било уопште теоретске шансе да неко, као што сад може неко да прети наред улице, ја се извињавам што поредим, не може се то поредити, али ја уопште нисам схватио њихове захтеве и претње озбиљне, није било теоретске шансе да дођу до било кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте начелник штаба гардијске бригаде у то време?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, шта је оперативна група?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па то је већа, то је тактичка јединица која се формира од две или више бригада и привременог је састава, сада је ово правилски, до извршења одређеног задатка, по извршењу задатка, та тактичка група, односно јединица се враћају, јединице које сачињавају групу, враћају се у свој матични састав. Значи, да је ту било више јединица уз нашу гардијску бригаду, била је 80. бригада и неке друге јединице које су извршавале задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то оперативна група ЈУГ?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оперативна група ЈУГ и сада унутар ње и Гардијска бригада и ова 80. моторизована, да ли је извршено претходно оно претпочињавање јединица у овом командном смислу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант оперативне групе ЈУГ?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па то је Миле, то је, значи, командант бригаде. Команда бригаде је носилац формирања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, команда Ваше гардијске бригаде је уједно и?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Преузела је и улогу команде оперативне групе ЈУГ. Пре тога је била друга једна команда, која је, био је командант Бојат Бајо, пуковник, која је завршила свој задатак и наређењем претпостављене команде, гардијска бригада преузима команду и читаве оперативне групе ЈУГ. Била је таква оперативна група и на северу и зато се ова звала ЈУГ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете да је гардијска бригада дошла на рејон Вуковара?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Дошли смо 29. на 30, 30. осванули смо, значи у јутарњим часовима. Ноћу смо кренули из гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је гардијска бригада ушла у састав оперативне групе ЈУГ?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја мислим после једно осам или десет дана, има негде у дневнику, то мора да буде, ја нисам доносио никакве папире, сматрам да има то да су документа доступна, вођена су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је дневник?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Оперативни дневник и ратни дневник, то су дневници који се воде на командном месту и ту мора бити уписана и свака активност по времену и датуму, ко је наредио, коме је наредио и чак и извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у саставу гардијске бригаде, па касније оперативне групе ЈУГ, било каквих јединица ван тадашње ЈНА? По ондашњим прописима и организационо, знамо да је постојала територијална одбрана?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По свим местима и тако даље, по оном концепту ондашње одбране?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било таквих јединица у саставу гардијске бригаде?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су уопште постојале, да ли их је било у саставу бригаде? Уколико Ви знате, наравно?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Када се употреби гардијска бригада, значи да је употребљено у нешто најбоље и задње што има једна војска, једна држава. Требало је деблокирати касарну, спасити људе. Дошли смо тамо и објединили командовање, односно ставили под своју команду, била је територијална одбрана, али је то командовање, кажем, првих десетак дана, обједињавала та постојећа оперативна група ЈУГ у чији смо састав и ми ушли. После смо ми преузели командовање оперативном групом а остала је у саставу јединица територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, јесу ли постојале какве јединице или јединица територијалне одбране?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Постојала је јединица територијалне одбране Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуковара?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ког састава, бројног, људства?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нису они имали неко велико бројно стање и то бројно стање је варирало од задатка до задатка, од ситуације до ситуације и погрешно бих ако би одредио неку цифру, али нису били нека велика снага, уосталом, да су били, ми не би требало ни да долазимо тамо да помажемо. Били су на левом крилу, значи, то је насеље Петрова гора, е ту су они били лоцирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они имали неку команду, ко је њима командовао?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Имали су, био је командант капетан прве класе нисам записао његово име, али добро, то је евидентно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јакшић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јакшић, да Јакшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био, шта командант тих јединица?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте те јединице, мислим да је то била јединица величине једне чете, једно педесет-шездесет људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога је примала задатак та јединица, од кога је примала задатак, Јашић, од кога су примали задатке?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, они су, било је ситуација када су примали задатак од Мркшића, команданта, а било је и у ситуација када су примали од јединице на левој крилу, то је био први јуришни одред, ту где је био командант Боро Тешић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Боривоје Тешић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате против кога се овде води поступак?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па знам, видео сам на позиву и знам оно што пратим из средстава информисања, ето то је, нико ми није ништа посебно причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то Вас питам, да ли из тих Ваших сазнања, да ли познаје кога од тих људи? Лично?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па нисам видео од те године нисам видео никога, не сећам се да смо се икада срели, али ја мислим да бих препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неких имена из тог времена?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Сећам се поготово што је после Јакшића био на дужности командант ТО Мирољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирољуб, како се презива?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Вујовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Вујовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, био је командант после Јакшића?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После, када, то после, када је то после? После чега? А да се вежемо за овај дан престанка борби и дејстава у Вуковару за 18., односно на тај дан да видимо? Ко је тог дана био, рецимо, по Вашем сећању, ко је био командант ТО?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: При крају, значи, у самој фази ослобађања Вуковара, Јакшић више није био актуелан. Значи, ја мислим да је Јакшић на десетак дана пре ослобођења Вуковара да је из неких разлога померен са те дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је то урадио? Ко је извршио ту смену?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, то је, ја сам био начелник штаба, а нисам се у то мешао, да ли је то дошла некаква директива одозго, да ли је то, значи, неко ко је био надлежан за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта то значи, у тих задњих десетак дана је био Вујовић командант ТО?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, да ли је десетак или неколико дана, или недеља дана, ја стварно не знам, јер одједном Јакшић видим некако да се дистанцира и да се ту већ све више појављује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јакшић то исто прича, ми смо га чули, али оптужени Вујовић то негира, он каже да он јесте постављен за команданта ТО, али тек касније, крајем тог месеца, значи након 18-ог, крајем тог месеца, 28, 29. или 30. новембра?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Сигурно је био пре ослобођења Вуковара, е сад, да ли су документа била увезана, наређења и то ко је био надлежан да га постави, то нисам сигуран, али сигуран сам да Јакшић више није актуелни, не пита се много, ту је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, још ког имена из тог периода?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па ја се сећам и некаквих надимака или имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, реците.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Помињан је тада некакав Кинез, ја не знам ко је тај човек, не бих могао сада то да кажем, помињан је Станко Вујановић, Мирољуб Вујовић, нормално и помињан је Камени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камени?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте. То су нека имена која су мени остала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате лично Мирољуба Вујовића?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког времена?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја сам њега тада видео и он је, знам да је он био и рањен и да је био добар борац и знам да је ишао и овамо на пријем код Савезног секретара, тадашњег, Кадијевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли знате лично Станка Вујановића или само то помињање имена?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Станка Вујановића, не знам да ли бих га препознао. То је човек који је тада имао шешир и браду. А сад, не знам како изгледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Каменог? Да ли сте њега упознали тада?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Каменог сам знао да је био добар борац, имао је исто браду и промукао глас, значи у неком контакту када је било некада, али врло ретко да смо некада негде се срели, сећам се да је имао промукао глас, да ли од командовања или је то случајно, да ли је тренутно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте те људе видели том приликом када сте били на Овчари?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, сигурно те људе нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни једног од њих?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Категорички ни једног, ни другог, ни трећег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, да су Вам се у касарни обраћали ти људи са «потпуковниче», јесте ли носили Ви Ваше чинове?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па ми смо тада носили чинове оне плочице овде, на цепу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако сте и Ви носили свој чин?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву сте униформу Ви имали, Ви као начелник штаба?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Имао сам СМБ униформу до самог ослобођења негде Вуковара, када смо добили неколико, уствари један број ових шарених маскирних униформи и сад први пут сам ја ту униформу обукао за сусрет са новинарима, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сутрадан?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За 21.?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: За 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, тада сте добили те, неколицима вас маскирне? А шта је остатак људства гардијске бригаде, коју униформу носи?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: У то време униформе сиво-маслинасте, оне класичне наше униформе које смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: М-77 или?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, да, М-77.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Рекао нам је сведок и данас, практично је поновио оно што је рекао и до сада и у војном спису, имамо забележено и пред истражним судијом овог суда, везано за његово присуство тој седници Владе која се одржавала на Велепромету: о томе шта је тамо видео и како је било, он нам је рекао и да је обавестио телефоном пуковника Мркшића који му је онда рекао ово што је нама данас рекао. Да ли му је, осим тога, добро ако су тако одлучили – нека тако буде, везано за предају заробљеника, још нешто рекао пуковник Мркшић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези тога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да. Мркшић је командант професионалац, прек, строг и одмерен и са мало речи, значи, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа више и ништа шире него то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Је ли рекао шта ће бити са тим заробљеницима? Шта даље са њима?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Осим оне констатације, ако су одлучили да им они суде, нека буде тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа више?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Прочитајте му записник код истражног судије овог суда, страна 4. други пасус. Значи то је записник 28.11.2003. године, 4 страна, други пасус. Могу ја да прочитам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замениче, да ли је то ово 514, списа истраге, ја ћу почети само: након што ми је предочен исказ, је ли то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Не, не, не. Оно горе: ја сам после тога звао телефоном и друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То јако лоше видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ево ја имам овде фино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, јесте то је то, лоша је копија, ја мислим да и Ви то знате, практично ја имам исту копију коју имате и Ви и тако је и скенирана на овом рачунару и то се мало лоше види, али суштински. Замениче, дозволићу да Ви то прочитате, пошто имате бољу копију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: «Ја сам после тога звао телефоном пуковника Мркшића и саопштио му шта је било на седници Владе и рекао му да је у касарни велика гужва, да се скупљају територијалци и мештани, спомињао сам му да је ту затегнута ситуација, јер су појединци препознавали по тим аутобусима неке који су извршили злочине, па су хтели да их изведу да им они суде, па сам ја рекао да војска контролише ситуацију и да не дозвољава такве ствари. Његов коментар је био само: нека војска ради професионално». Јел било речи о томе или?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, то је то, мислим да сам већ одговорио на то, значи, ништа није могло да се деси ту, то што сам већ описао, да је било покушаја да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел рекао то Мркшић или није?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли рекао то Мркшић или није, јесте ли га обавештавали о овоме о чему причате или не, је ли он то рекао или не? Само то реците.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, у разговору са њим, одлучено је то што је одлучено, има покушаја насртаја и нормално он је кратко командовао, не сме да се деси ништа, односно војска нека ради свој посао професионално, што је чињеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јел та јединица је добила задатак да то обезбеди, она је то и обезбедила и у касарни никоме није длака фалила с главе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ако сам разумео добро сведока, ти заробљеници су били до тада под гардијском бригадом и под њиховом обезбеђењем, њима задужени?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, у касарни да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још увек?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, да, још увек и до самог хангара, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Из којих разлога, да ли зна, је ту онда чета војне полиције крагујевачке 80. бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је и одговорио је.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, 80. је преузела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли сазнаје и када сазнаје око те примопредаје заробљеника? Како се то реализовало?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није ту било класичне примопредаје никакве, значи, ту је била селекција у болници, где су то радили стручни органи безбедности, где су то радили људи, било је људи који су радили у болници, јер су препознавали, сећам се ето случајно једног примера неког Дамјана у белом мантилу су га питали у болници, Дамјане, када си ти посато доктор, а Дамјан је, уствари, био радио на бензиској пумпи и био задужен за једну барикаду на прилазу касарни и много зла нанео нама који смо покушавали да дођемо до касарне. Таквих примера је било, значи, доста, значи селекција је вршена у болници, транспорт до касарне, од касарне до Овчаре, никакав посебан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, да ли је извршена каква примопредаја између јединица војне полиције гардијске бригаде, војној полицији, овој чети војне полиције 80. моторизоване, у том смислу, примопредаја по броју, по именима?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не, него су они једноставно из аутобуса затворени у хангар, хангар обезбеђују војници 80. бригаде, војници који су допратили, била су по два војника само на аутобус један и они су се аутобусима и вратили назад до касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви знате да су била по два војника, ако нисте видели саме те аутобусе, празне да се враћају, али?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Видео сам када се враћају, значи, нема војске, нема никакве јединице посебне, никакве помпе, добро, вероватно је то био и неки транспортер, ја не знам како су их допратили, али у повратку по два војника у аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Како та примопредаја се врши: ево ти заробљеници? Нема писмена никаквог у том правцу, има ли некаква сазнања како

је то било? Па, био је ту, задржао се и касније, није његов боравак у Вуковару везан само за тај дан, него остао је он и после тога?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па једноставно по том аутоматизму, значи, како је и претходна група била затворена у тај хангар, тако су и ови довезени до хангара, ови који су обезбеђивали и ону претходну, и ову су групу обезбеђивали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Али та претходна група, председниче, није предавана од једне јединице другој или не знам неке друге, него остали су ти тамо, није то аутоматизам, шта му значи то аутоматизам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па сведок је одговорио, никакве формалне примопредаје није било очигледно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Па није сазнао ни касније како је то вршено?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не, класичне примопредаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо, каква би била класична примопредаја?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Класична примопредаја би била, као што смо ми предали ове за Митровицу који су ишли, они су положили оружје, постројили смо их, претресли, повели у хангар, нахранили, пописали, евидентирали и преноћили, сутрадан аутобусима предати у затвор Сремска Митровица уз списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз списак?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде списка није било?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја не знам за списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Можда неко зна ко је радио на селекцији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Споменуо је територијалну одбрану Вуковара, па ми је питање за њега, да ли те јединице територијалне одбране по престанку тих ратних дејстава, коме се почињавају или претпочињавају?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Као што сам напоменуо за оперативну групу, то су неки привремени састави који када заврше задатак, враћа се свако на своје редовне задатке, односно под команду под којом је био. А територијална одбрана чим се, то је иначе начело или правило или принцип, чим се изврши одређени задатак, значи, она може да буде придата територијална одбрана јединици ЈНА и потчињава се у току извршења задатка јединици ЈНА. По завршетку задатка, излази из састава ЈНА и враћа се на своје оне задатке и полаже рачун свом штабу територијалне одбране, републичком, покрајинском и тако даље, тако је то тада било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Нећу ја да постављам питања из којих извлачим закључке неке, зато му предочите Ви, председниче већа, са стране 5 исказа његовог пред судијом Војног суда, тај пасус, то је први, други, трећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо још предочавати, суштински је он о томе говорио изузев у једном делу, слажем се, али ћемо сведока питати, тог дана, дакле 20., јер Ви недвосмислено говорите о 20.11, тог дана, под чијом командом су јединице ТО? Јесу ли у саставу јединице оперативне групе ЈУГ, гардијске бригаде, овог како Ви рекосте првог јуришног одреда или су изашле ван тог састава, па су не знам ни ја, под неким штабовима, цивилним, цивилним органима власти, локалним, републичким, или како већ? Дакле тог 20.11.?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја се не сећам тачно датума, али има у списима, има тамо у наређењима, има у ратном дневнику, стигло је наређење од команде прве војне области, тада, која је била нама претпостављена за овај задатак, да се јединице и добровољачке и територијалне и јединице које су биле у саставу, да се врате у своје матичне јединице у матичне саставе, излазе, значи, не постоји више потреба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад Ви не знате, дакле када је то било?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја не знам тачан датум, да не бих ја, ја не желим, ја пре свега желим овде да дође до истине, јер сматрам да истина иде на руку свих оних поштених и добронамерних који су свој задатак извршавали и у интересу, односно у славу онима који су и животе положили, а било је ту и голобрадих младића много, значи, мени као човеку и бившем официру, генералу, је битно да се зна истина о тим догађањима, и вероватно ћемо доћи до те истине. То се може уз помоћ докумената и зато ја не бих наводио датуме, опростите, велики је то временски период, нисам припремао датуме, нисам ни знао како ће овај процес тећи, ја сам само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате неких докумената или белешки или било чега на основу чега, што би Вас подсетило на евентуално датум?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То би могао ратни дневник гардијске бригаде, који је доступан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би требало да буде у ратном дневнику гардијске бригаде?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, да, значи наређење команде прве војне области о изласку почињених састава из састава гардијске бригаде, односно оперативне групе ЈУГ. Јер, не постоји, значи, уопште разлог више, ти људи су са тог простора, територијална одбрана, они имају своје куће, они ту живе, па што би они више били у саставу ЈНА, Вуковар слободан, њихова власт функционише, ја тако сада гледам, гледао сам и тада и сада гледам ту ситуацију, а и правилски је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер Ви сте тада код истражног судије Војног суда, господине Панићу, рекли: ја сам тада закључио да се неће ништа битно изменити у односу на сигурност ових из болнице, пошто се успоставља функционисање власти и та власт има и своје јединице територијалне одбране који су тада били под њиховом командом, а не под командом наше јединице?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па изашле из нашег састава, значи, ја сам ту изјаву дао 98. године, релативно свежијих сећања и можда сам имао и нека документа, а сада када би погледали ратни дневник, нашли би то сигурно, датум, наређење, када они излазе. У војсци се наређује, може и усмено и писано наређивање, усмено је ако је нешто хитно, али следи писани документ. Било је таквих телеграма, таквих депеша од команде прве војне области, где у поноћ стигне телеграм и крене су извршење, а наређење или неки документ пише се у јутарњим часовима да буде формулисано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Тако и ово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Рекао је сведок данас да је ту смену у оквиру територијалне одбране Вуковара, мислим персонално Јакшић-Вујовић, могао да нареди неко од претпостављених старешина, не владам ја најбоље баш том војном терминологијом, па ће сведок ту да нам помогне, ко је то могао да буде по његовом знању, обзиром на те претпостављене старешине да изврши тако што? Или нареди тако нешто у том правцу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То је могло доћи од команде прве војне области, нормално, вероватно, уз консултацију са органима, локалним органима власти, са њиховом владом, кога би они волели видети на челу територијалне одбране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Персонално, ко би то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су само претпоставке сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: А безбедносна линија, да ли има везе са тим?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Провера тог човека мислите или да ли је потрефљена личност или ко одређује личност или? То није било наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није било наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу питати, само ћу Вас нешто у том смислу питати, имају у виду Ваша, дакле, знања, Ви сте, рекосте, пензионисани у чину?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Генерал потпуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Генерал-потпуковника, дакле, висока војна знања имате и у то време сте били тамо и управо на тој функцији, да ли је, дакле, да ли је, према Вашим општим знањима, да ли је ту смену могао да изврши тада командант првог јуришног одреда господин Тешић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ми имамо неко сведочење овде у том смислу, да је то радио Тешић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није то била његова надлежност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Шљиванчанин?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ни он, ни ја, могао је Мркшић документима да покрије то, али сигурно је добио од некога такву депешу или налог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ко је ту старији, најстарији да кажем од тих људи који су тамо по чину, па каже, не може Шљиванчанин, не може Мркшић, може технички, Тешић не може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може Тешић, не може Шљиванчанин, каже Мркшић само да спроведе он рече команде прве које армијске области?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, прве војне области.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прве војне области?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Када је био тај пријем у Београду, о коме он говори, да ли је био неко испред територијалне одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Био је Вујовић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел био још неко?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је био још неко?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не од територијалне одбране је он био, а од официра био је командант Мркшић, био је ја мислим да је био и Тешић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били као начелник штаба?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, ја сам остао у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Када је био тај пријем? Да ли то знате? У односу опет на ове дане, датуме о којима смо говорили данас овде? Ово је 20. новембар, новинари су 21., Ви сте отишли у Београд 25.?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24., значи ево сада имамо неке датуме.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: 21. је та делегација у јутарњим часовима отишла за Београд. Неко је хеликоптером, неко је, ја стварно не знам, знам да је ишао један хеликоптер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Сведок је рекао да је вршена евакуација болнице и тада је то било, да су отишли у касарну и тако даље. Кога он види од, спомињао је да је од територијалне одбране Вуковара, познаје, опет ће бити сугестивно питање, прочитајте му молим Вас, председниче, списак лица који су оптужени са надимцима, па да се изјасни, кога од њих зна, кога не зна, неке од њих сте му навели имена, па је он рекао, прочитајте му и остала имена да видимо да ли зна и надимке? Па ћемо онда питати да ли је некога од њих видео тамо, да не бих ја сада инсулирао нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам схватио сведока, сведок је ту навео четири, укупно, два надимка и два имена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Видите председниче, ако допустите само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви знате опет поново Вас питам, да ли Ви знате коме, против кога се овде води поступак? Рекосте, Ви сте слабо информисани и тако даље?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: На позиву пише Мирољуб Вујовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, на позиву пише само једно име, али да ли знате остала имена?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Остала имена видео сам у новинама, видео сам доста имена, мислим десетак имена колико их има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има их више, седамнаест.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Седамнаест, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не знам их ја све. Не знам ни трећину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни трећину? Добро. Онда ћемо, Перић Јовица?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кажете, не познајем, познајем. Вујовић, Вујановић, Атанасијевић Иван, тада се звао Хусник?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хусник Ивица?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надимак Ико?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маџарац Предраг?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војновић Милан? Мићо Медоња?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Само из новина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубоја Марко, звани Маре?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милојевић Предраг, звани Кинез?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Надимак знам, али лик не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте човека упознали?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не могу сад, не бих могао да кажем, за Мирољуба мислим да бих могао да кажем, то је Мирољуб, за Каменог мислим да бих могао да га идентификујем, и за овога Станка, нормално можда су променили лик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Златар Вујо?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мугоша Горан?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошић Ђорђе?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђанковић Мирослав, звани Ђани?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Катић Слободан?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани мајор Катић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Калаба Нада?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Булић Милан?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драговић Предраг, звани Капетан или Цеца?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, стварно, ако треба да Вам поткрепим због чега не знам, ја нисам ишао на лево крило, није било потребе, где је командовао Боривоје Тешић, врло ретко сам одлазио. Мене је командант слао, а и ја сам налазио за потребно, да идем у јединице код којих је било истекло 45 дана оних, па резервисти се побунили хоће јединица да дезертира и да Вам не причам јаде наше, где је требало вратити људе на положаје, где је требало обезбедити да функционише, то што треба да функционише, задатак да извршимо до краја и овамо нисам много ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тај дан видели ове људе које рекосте да Вам имена нешто, било где? Болница, касарна, Овчара?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја тог дана, значи, нисам био у болници, претпостављам да су они могли бити у болници у време препознавања и идентификације тих људи у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То је логично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али Ви нисте били у касарни, у тој ситуацији, око тог аутобуса и тако даље?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не, ни једног од ових нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не. Јер бих га ја поименично и по надимку ословио, склони се или не примичи се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите даље, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Ко је био капетан Радић? У којој јединици је био?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Капетан Радић, јел могу ја одмах одговарати или да чекам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, одговорите, само нама одговарајте.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Капетан Радић је био ја мислим тада, баш капетан и био је командир чете у првом батаљону, односно први јуришни одред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Које јединице?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То је гардијска бригада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел његовој јединици била придодата нека друга јединица?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: У његовој јединици је било људи који нису редовни војници, односно његови резервисти који су кренули као резервисти гардијске бригаде, него су се прикључили за извршење задатка тамо на простору Петрове горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: А да ли је било осим њих, још неких трећих састава?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, никаква организована јединица ван тога није била, осим добровољаца који су стављани у функцију војника и извршавали задатке као и сваки други војник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел било неког од територијалаца рецимо код Радића?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, сада то би можда боље одговорили ови људи који су њима командовали, ја не знам састав, може да се види списак и то се може наћи, на крају крајева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Како се разликују и да ли се разликују, и по чему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико знате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да, уколико зна војници од на пример територијалаца, добровољаца?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, видите, ми смо, гардијска бригада је била врло јака јединица тада, попуњена сто-посто људима и оружјем и осталом техником и њихова опрема се разликовала доста од опреме неких и јединица и људи који су улазили у састав. Територијална одбрана је имала и нешто скромније наоружање и опрему, али није ту било битне разлике што се тиче територијалне одбране, имали су униформе оне СМБ, а ови добровољци, појављивали су се и добровољци који су одмах укључивани у састав јединица и стављани под команду, било је људи и неоошаних и необријаних и знало се одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у смислу опрема, одеће?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: У смислу опреме и одеће, ми смо им давали, да не смрзне се, да не озебе, а ако немаш комплетну опрему за њега, имаш шињел или нешто тако, значи углавном, покушавали смо да их војнизирамо и да личе на војску и да раде као војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Је ли било неке механизације тамо на Овчари када је он био?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Механизације, пољопривредне, инжињеријске, оклопне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пољопривредне, рецимо?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нисам видео, ја мислим да су то била товилишта и да тамо, то и ако је било, то је очерупано пре нашег доласка, нисам видео никакву механизацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комбајне, тракторе?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не, хангар је био празан, као што је то био празан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А око хангара?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: И хангар у селу Грабовци, који је даље од Овчаре и уопште тамо по том простору, је много хангара и пољопривредних имања, ми смо то користили, машина није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је у саставу гардијске бригаде било каквих инжињеријских јединица?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, да, како да не, гардијска бригада има инжињеријску јединицу и то јаку инжињеријску јединицу која је била употребљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког нивоа, чета, батаљон?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То је инжињеријска чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инжињеријска чета? Ко је командовао том четом?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Папић Чедо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била размештена та чета?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Она је била у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Негославцима?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел било покретних јединица тих дана, инжињерије, по његовом знању?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, покрета?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте, како смо који простор ми ослободили, тако смо направили прилаз касарни или неком виталном делу града, машина је ишла и чистила пут, улицу, што сам ја и на седници Владе, ево сада ми је тај неки детаљ који није битан, пао на памет, питали су ме на крају, да ли, Хацић ме питао, мислим да су се још неки придружили том питању, могу ли да погледају Вуковар, да прођу кроз Вуковар, ја сам рекао: можете слободно, само идите куда је прошла инжињеријска машина, где је пут расчишћен, немојте стајати на банке, немојте ићи преко њива, травњака дворишта, јер је минирано и ко зна шта све ту има што се показивало још дуго и до дана данашњег. Тако да инжињеријска јединица која је имала, имала је такву машину, то је цетермајер савремена машина, која је расчишћавала у ходу улицу и куда она прође, може да се одвија саобраћај. Ето то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Јел било ангажовања инжињеријских јединица према Грабову?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Са мојим знањем није, нити сам видео, нити чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је некада био на Грабову? Да ли зна где је то?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: У Грабову?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на Грабову?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте и тамо има неки хангар?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Грабово је, ја сам га поменуо сада када сам причао о хангарима, Грабово је следећа фарма, односно пољопривредно добро или одељак, исто са некаквим хангарима и ту је било војске наше у току извођења борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви одлазили тамо?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је пут?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Одлазио сам, ту је била пожаревачка јединица до њиховог истека оних 45 дана фамозних. Пут је асфалтни, колико се ја сећам, да је асфалтни био пут. Пут је био добар и могло се доћи до тих зградаца хангара ту у Грабову.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли је касније сазнао, да ли је икада сазнао где се то десило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што се десило, што сте чули да се десило на Овчари, да ли сте чули и где је то, уствари, било?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Као и сви остали, значи о ономе што се могло прочитати, што се могло чути из некаквих коментара и значи, десило се да је то било у рејону Грабова, а да ли и где ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Да ли он зна можда где је то конкретно?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па не, ја знам где је пољопривредно добро, а не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: То питам због пута, какав је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја нисам имао потребе ићи даље од команде те јединице коју сам обилазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Немам више питања.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: (пуномоћник оштећених) Ево, да се вратимо на онај записник код истражног судије, значи у Новом Саду, пасус два, каже: ја знам, па ћу да питам одакле му сазнање да је 20. новембра 1991. године ујутро било договорено, па овде одмах питање, ко се са ким договарао, јел ту било наредби, говоримо језиком војске, да се врши евакуација болнице у Вуковару по претходно обављеном разговору са управницом Весном Босанац, знам да је било речи о томе да се изврши, ово ме нарочито занима, тријажа људи који су тамо затечени, причао је он о томе делимично, значи, ко се договорио, ко је коме дао наредбу и да ли има сазнања како је тај посао, рекао је немам бар потпуни увид, извршен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: То је као мало више питања, али ја објашњавам.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То је паралелан задатак са осталим задацима који су се тога дана извршавали, значи, са санацијом бојишта, са сређивањем јединица, са разминирањем, са.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ Ко се договорио, извините?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Са збрињавањем цивила, значи, можда овај термин није можда добро употребљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја знам да је за 20. ујутру било договорено да се врши евакуација болнице?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ко се договарао? Ко с ким?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То би се могло преформулисати у ово наређено је да се у болници одради тај посао.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Е, сад, ова тријажа, Ви сте нешто говорили о тим критеријумима, да ли имате Ви сазнања, да ли је она извршена и ко је ту тријажу извршио? Сада смо у болници, још нисмо на Овчари?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, да.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Још нисмо на седници Владе?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Мени је познато да је ту рађено под контролом и организацијом органа безбедности, да је на тој тријажи, односно идентификацији, могло би се рећи и препознавању ко је носио оружје, ко није носио, ко је био радник болнице, ко није, ко је рањен, ко није рањен и томе слично, јер ја знам да је доста рањених транспортовано, нико није рањенике задржавао, да је то било у више наврата и тако даље, пропуштани конвоји. Тај задатак, значи, радили су органи безбедности, који су били ојачани са људима из службе безбедности из Београда. Ко су ти људи све, ја знам да је био један од тих тада укључен и Богдан Вујић и неки, он зна сигурно ко је колико људи било са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Значи, овде ми не говоримо о да кажемо о неком другом моменту, него о овом пре седнице Владе и пре транспорта?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Значи, била је тријажа? А ко конкретно је ту био, ко је руководио тиме, да ли је Вујић руководио, да ли неки други официр?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не, то сада ако бисте узели формацију команде бригаде.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Не, не, шта је било, шта знате, маните формацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате само ко је?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Хоћете конкретна имена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Дабоме, нормално.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, ево, ја ћу вам рећи, конкретно је био Шљиванчанин Веселин, он је био начелник органа безбедности гардијске бригаде, значи један од људи је био он са делом својих људи, са колико ја не знам и са делом људи ових који су дошли из Београда, из управе безбедности.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Добро. Ви овде говорите, било је договорено, па сте рекли није добар термин.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Извињавам се, нормално то није могло да иде без, мислим да је била присутна и Весна Босанац, да су били присутни и ови људи који су радили у болници до тога што се почело дешавати у Вуковару, који су или избачени с посла и сада он зна ко је ту лекар, ко је медицински неки техничар или сестра или шта ја знам, ко се све ту затекао. Значи, то није било стихично, није било неорганизовано и није било по мени непрофесионално.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Добро. Ви овде рекосте, ту на том саслушању, то је извршено и заједно са територијалцима, да ли знате са којим територијалцима, ко је од њих учествовао у томе?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не знам имена, значи, ово што сам рекао, значи, мештани људи и бивши запослени?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Мештани у реду, него, говоримо о територијалцима?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, вероватно, мислим не може да мимоиђе територијалну одбрану, односно ту јединицу која је ту, Вуковар је слободан, њихова територија.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Е сад, не знам ја баш потпуно ту вашу комуникацију у војсци, ваше обавезе, Ви сте били на седници Владе, рекли сте то овде и описали то и рекли сте да је одлучено да војска преда територијалцима заробљенике из

болнице? Да ли сте Ви у вези са тим сачињавали некакав извештај и да ли сте неко обавештење неким вишим органима војним слали у вези са тим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изузев овог што сте Мркшића обавестили на начин како сте рекли?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Да, да, то је друго.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нисмо правили никакав документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, територијалце.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Шта је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, није рекао, територијалце, добро.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Па тако је рекао он, немам ја шта са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није, није он то рекао.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Доћи ће сад следеће питање о томе, у вези са тим.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, мисли се на власт.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Молим?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, мисли се на власт, постојећу.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Па, говорили сте да та власт има војску, набрајали сте, па нисам ја измислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да се разумемо.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Добро, да ли је тада када сте били на тој седници Владе, пошто је тако жестоко било како сте причали, незадовољство према армији и то, није важно, да ли је тада речено ко ће конкретно да изврши са стране Владе, не сад војске, ту примопредају, да ли је задужен министар унутрашњих послова, да ли је задужен неко трећи, четврти?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било икаквих детаља те врсте?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, није, осим што је овај човек, ово што сам записао, појавио се са овом дискусијом, могло се из овог закључити да би можда он руководио тиме, не могу нагађати.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: На кога човека мисли, министра полиције?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Министар унутрашњих послова, заједно сморатовали, заједно треба да им судимо, требало је консултовати овај народ и Владу, како им судити и где, само преко мртвих грађана може се ићи из Вуковара за Сремску Митровицу.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Ви рекосте овде данас, људи из болнице међу којима нису били само болесници, него и грађани, па и делови војних формација, људи из војних формација Хрватске и тако, скривали су се у болници и очекивали су међународне организације да буду спашени, од чега спашени?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, вероватно они знају шта су радили.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Не они, него, од чега да буду спашени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, појасните то, шта сте под тим подразумевали?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Од чега да буду спашени?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ево, појаснићу Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама причајте господине Панићу. Нама причајте.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Значи, спашени, када сам ја дошао до болнице, тог 18. увече, ту сам ја затекао и Весну Босанац и затекао сам још део наших официра и већ је ту био батаљон војне полиције у обезбеђењу у блокади болнице да се нешто не догађа непредвиђено, и Весна Босанац разговара тог момента са Тусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Тусом.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: То је генерал Тус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Бивши.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Можда ће ово појаснити то моје размишљање или можда недореченост, али дорећи ћемо, она њему, неко је њу позвао, ево зове је Тус, а она је одмахнула руком и рекла, не значи ми сад ништа, нешто у том смислу, не може ми ништа помоћи, и онда му је рекла.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Има ту, Ви сте говорили то у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите сведока да доврши, молим Вас.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Господине Тус, Ви сте обећали помоћ, каже копном, није стигла, обећали сте Дунавом, није стигла, обећали из ваздуха, није стигла, и ево, каже, ми смо ту где смо, они су око нас и Ваша помоћ више за нас не значи, не може ни доћи, нити значи шта. У том смислу, шта се из тога може закључити, они су очекивали, значи хуманитарне некакве конвоје, организације, зато се они и нису предали, то је мој закључак и када смо причали после, ми међусобно, због чега се они нису предали на Митници са осталима, а било их је који су вероватно били у саставу свих тих јединица на ширем простору.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Јел болници у Митници или?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, на Митници где се предала.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Не, је ли болница у Митници?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па није, знате у болницу су отишли људи који нису смели да се предају из некаквог разлога, а ови који су се предали војнички, који су положили оружје, они су размењени и хвала Богу, живи су. Е сад, ја не ликујем што се овима десило, мени је жао што се то десило, понављам по не знам који пут, али десило се тако што се десило, они су се склонили, вероватно бежећи, надајући се да ће доћи по њих ови спасиоци који су већ и сударали се, онај Француз, мислим да је био и чувени Шљивин коментар тада и када су они хтели, миниран је неки преко оног мостића, да пређу, значи они су очекивали избављење и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Е сад, заврши се ово, одоше они 24, напустише то подручје Вуковара и тако даље, да ли су они некада као бригада која је елитна, која је најспособљенија и тако даље, анализирали своје укупно ратовање на том подручју, па и овај догађај на Овчари, да ли у неком командном саставу или некој другој форми?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте шта Вас пита пуномоћник?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, па нормално после сваког задатка, врши се одређена анализа, та анализа није уследила одмах, прво је требало видети шта са погинулима, многи су погинули, многи су погинули на местима где им се није могло прићи док није Вуковар ослобођен, многи су били и заробљени у болници, неки од њих су и остали живи, као што је Вујић, не Вујић него Јовић, водник и два војника са њим. Значи, требало је, пре свега, завршити послове по реду хитности, збринути рањене, обићи рањене, обићи породице погинулих, примити породице и тако даље. Значи много посла, анализа је уследила много касније, та анализа је била војничка анализа, значи, задатак који је добијен, како је извршен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у склопу те анализе, анализирано и ово везано за предају заробљених?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: На овај догађај се нисмо посебно освртали, ја не знам због чега командант није то потенцирао, али вероватно, што то није више била наша надлежност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВЋ-ДАНИЛОВИЋ: Да ли је на седници Владе, којој је сведок присуствовао, вођен записник?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Свако је нешто писао, као што сам ја нешто прибележио, ја верујем да је вођен званични записник, ако постоји икаквих докумената у тој Влади, морало би бити, као што је документација гардијске бригаде која се може видети.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: (пуномоћник оштећених) Да ли је на дан 20.11. на командном месту код пуковника Мркшића, присуствовао састанку на коме је био присутан и потпуковник Војновић, командант 80. бригаде?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја, као начелник штаба, осим у неколико случајева, када ме ноћ ухватила у некој од јединици, присуствовао сам свим састанцима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мене само ово интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама, нама одговарајте, господине Панићу.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нема разлога да нисам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, дакле, 20.-ти је у питању, причали сте нам шта се дешавало тог 20., имали сте и седницу Владе на којој сте били, били сте и на Овчари предвече, потпуковник Војновић нам каже да се скоро свакодневно вршило неко реферисање код пуковника Мркшића, скоро свакодневно у тим неким вечерњим сатима?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте, и договор за задатке за наредни дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што Вас пита пуномоћник?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја питам за тај 20. када је био Војновић, да ли је било тога?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Значи састанак је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Панићу, нама се обраћајте, нама одговарајте, значи, да ли је било састанка код пуковника Мркшића тог дана, 20.11. увече?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Састанак је био и ја сам био на том састанку, не видим где бих био на другом месту, али не сећам се детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Детаља се не сећате? Да ли се сећате, евентуално, је ли био потпуковник Војновић, командант 80. моторизоване бригаде, тада, том приликом?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не сећам се, јер било је значи, ситуација када неко буде одсутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не сећате се, у реду.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Али о томе, исто може да се нађе у документима, човек који води записник, морали је бити присутних, можемо погледати.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На питање члана већа, госпође Берахе, да ли је њему указивало да се нешто лоше може десити заробљеницима и напади вербални становништва на њих, он је одговорио да није, а ја сад хоћу да додам још и та драматична седница Владе на којој је присуствовао и тај запис који смо ми овде видели и његов одлазак, запис са седнице Владе који смо видели, и његов одлазак на Овчару, у вези са овим што је питала судија, да ли му све то укупно даје, дозвољава закључак да се може нешто десити ако остану ови и да о томе нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је на то већ одговорио, рекао је да је након Овчаре, видевши, сведок је на то одговорио.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Много је тешких ситуација тамо било и да човек упери у човека пушку и да спаси живу главу, стицајем околности, то не поновило се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је отишао на Овчару и он каже да је отишао да види да ли је почело суђење, где се оно одржава и како се одвија суђење. Е, сада, после тога се вратио, али још четири дана борави у Вуковару, а каже да није чуо шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао, тако је рекао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тако је рекао, а ја питам, како је то могуће, зашто представљате Ваше интересе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се питање. Мислим, како је то могуће, сведок каже не сећа се, он није чуо, и сад питање типа, како је то могуће да није, можете га питати, да ли се наредних дана интересовао је ли одржано суђење, то питање ћу дозволити.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, ето то питам.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Значи, догађаји су газили, време је газило и задаци и обавезе и ја се нисам више враћао на то, нити ми је било у задатку, ни у природи посла, нити сам имао потребу, јер наредног дана, значи тог 21. требало је дочекати, мислим да је то 120 новинара домаћих и страних, што је евидентно, то има и у записнику, и у штампи, и на телевизији, да су били и ето то је то. Онда, извлачење јединица, спашавање, екипе са ВМА за санацију, идентификацију и све остало.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У којој јединици је био пуковник Вујић, ко га је послао на седницу и кога је он заступао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Он је био официр безбедности, мислим да је или по задатку управе безбедности или по неком задатку за који ја не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су међународне организације, хуманитарне организације, рецимо Црвени крст, биле приликом предаје ових из Митнице, да ли је њему познато?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не знам ко је све био ту присутан, не знам, нисам радио тај задатак, то су радили други, између осталих и Павковић је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок каже да зна то Грабово и да је тамо била његова војска, интересује ме, да ли су на Грабову била укопана нека артиљеријска оруђа његове бригаде?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не знам, гардијске бригаде, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не гардијске, рекосте тамо је била нека пожаревачка јединица?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то јединица?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Пожаревачка јединица када је била, она је била укопана до зуба, значи, сви су били укопани.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли било артиљерије ту, тенкова?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Били су тенкови Т-34 из Шапца, који када је истекло 45 дана постројили се и желе да се врате за Шабац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Командант наређује: начелниче, иди врати их на положај.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли било хаубица?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Е, сад, замислите такву ситуацију и вратио сам их на положаје.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесу ли биле хаубице?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не, ово су били тенкови Т-34.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок зна када је председништво бивше Југославије донело наредбу о стављању под контролу свих паравојних формација укључујући и територијалну одбрану под контролу ЈНА?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, ја знам да је то било наређено, али не знам датум, то се може видети из докумената.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли онда, у вези са тим, да ли знате да ли је икада повучено то наређење?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па ја мислим до доношења некаквих нових докумената и аката, сада у ово време да то и није повлачено, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли би могао бити тај нови документ оно што Ви кажете, наредбу о томе да јединице излазе из састава регуларне војске?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Правилски је одређено да улазе у састав за извршење задатка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте нам одговорили.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: До извршења задатка и излазе, то је тада било по тим правилима. Како је сада, уствари, сада више и нема то што је било тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друге су концепције, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Али да ли може, то је једно ваше интерно правило да примењујете у односу на наређење, одлуку председништва Југославије?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, то су важећа правила, то је на основу доктрине, стратегије, концепције општенародне одбране тада и то су важећа документа која су ти органи те државе донели, значи, ми смо само реализовали, спроводили.

НАТАША КАНДИЋ: Али, управо, ако се сећате због ситуације на терену, председништво Југославије доноси ову наредбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, бојим се да су ово сувише широка питања за сведока, јер сведок прво не зна када је то донето, сведок то не зна, па када не зна, онда је све друго проблем питати.

НАТАША КАНДИЋ: У октобру 1991. године. Да ли је територијална одбрана нека врста по његовом објашњењу, они се окупљају Петрова гора, разни други делови, да ли је то паравојна формација или шта је територијална одбрана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сведок је одговорио на то питање.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Територијална одбрана није паравојна формација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорили сте, немојте, када ја кажем да је сведок одговорио на то питање, онда Ви нећете уопште одговарати, осим ако не пожурите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли територијална одбрана која постоји у октобру, у новембру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да ли?

НАТАША КАНДИЋ: Територијална одбрана, исто оно што постоји и пре јуна 1991. године у Вуковару, да ли је то иста формација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је дошао крајем септембра у Вуковар.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, он зна да ли постоји нешто у војсци, он зна шта постоји пре тога, шта остаје иза војске, то се зна и то је то? Да ли је то иста територијална одбрана као пре почетка оружаних сукоба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можете одговорити на то питање? Ево, да га дозволимо, да ли Ви можете одговорити на то питање?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јакшић је био, претпостављам, ја нисам био тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није то питање.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Он је био командант, постојала је територијална одбрана и пре нашег доласка, и остала је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је било, да ли је ова територијална одбрана о којој Ви говорите у јесен 1991. године, она иста из јуна 1991., ако можете одговорите, ако не можете, реците не могу да одговорим?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не могу да одговорим.

НАТАША КАНДИЋ: Која је разлика између евакуације и предаји транспорта заробљеника припадника Збора народне гарде у спровођењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је разлика? Терминолошка?

НАТАША КАНДИЋ: Између евакуације становништва или одређене групе лица и поступка предавања и транспорта заробљеника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има разлика? Има ли разлике?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Има разлика, пазите, ови су под оружјем, шаљу свог гласника, изасланика, тражи предају, ми прихватимо односно та једница која је на том правцу, уз консултацију претпостављене команде, прихвата се, обавља се, полажу оружје, сврставају се у строј, врши се претрес, врши се евидентирање и спровођење даље и стигли су до Сремске Митровице. И у чему је проблем ту, због чега је Влада толико била заинтересована за ове из болнице? Знали су они ко су ти људи и нису дозволили да се размене сви за све, као што се то дешавало са свим претходним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте нам рекли.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било преговора између директорке Босанац и пуковника Мркшића о предаји болнице?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја знам да су се сусретали, али не знам детаље разговора, ти разговори нису вођени у мом присуству, али вероватно се радило и не само о људима који су радили у болници, или ових који су пристигли у болницу, него и уопште, било је ту у неком периоду и рањених и они су требали, пре свега, да буду склоњени, евакуисани. Мислим да оно што ја знам, да је њихов и сусрет и договор био коректан.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви знате колико је било смештено људи у болници? Да ли сте чули тај податак?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па не знам тачан број, али знам да је била пуна болница, ја сам у неке просторије и ушао тих дана, то је болница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знате тачан број, а да ли знате приближан број, ако не знате тачан, да ли знате приближно колико је тамо било људи, што медицинског особља, што рањеника, болесника, што ових за које кажете да су се склонили у болницу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Било је ту неколико стотина људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неколико стотина људи?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате колико је рањеника, болесних, оних који су евакуисани по посебној процедури?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Било је доста, било је доста, у више наврата, морала су се прекинути борбена дејства, дозволити да ови хуманитарни конвоји прођу, да се рањеници преузму, да им се обезбеди безбедан транспорт до одредишта где су они захтевали и то је било у више наврата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У више наврата за време борби?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Апсолутно, поштовали се наређење о примирју, значи, нема дејстава, то може да се види из докумената.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али почевши од тренутка евакуације, значи, од 18. увече па до 20. у том смислу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, питање пуномоћника је, не за време оружаних операција и дејстава, него након завршетка борби?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Од момента блокаде болнице и почетка рада на селекцији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја знам да су сви болесни и рањени, да је извршена селекција, да су неки били, чак, смештени у нашу болницу у Негославцима, ту где смо ми наше рањене збрињавали, да су неки отишли даље, значи, ко год је био болестан, рањен, он је одстрањен у првом реду, они су селектирани.

НАТАША КАНДИЋ: Који су онда статус добили ови који су остали након селекције и тријаже?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, прерушени борци.

НАТАША КАНДИЋ: Па, не постоји, Ви и сами знате да не постоји, такав статус не постоји.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, ми смо баратали и сви ми који смо, ето, тамо се налазили, да су то ови који нису смели војнички да се предају, плашили су се последица, сматрали су да ће на овај начин да се извуку за оно што су радили, а плашећи се да ће их препознати неко. Значи, то су били ови који су имали оружје, који су пуцали на наше војнике и који су се у згодном моменту склонили у болницу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су они у складу са међународним правом, тада добили статус ратних заробљеника, пошто овај статус који је сведок поменуо, не постоји, прерушени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико, дакле, на бази Вашег знања, па између осталог и међународног хуманитарног права, у том смислу Вас пита пуномоћник?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ратни заробљеник је заробљен са пушком, али исто заробљеник може да буде и који је пушку бацио или у реку Вуку или у Дунав, замотао руку, значи он је заробљеник, припадник паравојних формација који се склонили, значи то су заробљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљени?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, јесте, заробљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то значи да их они третирају као ратне заробљенике?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Е, сад, ми смо их третирали као заробљене, а сад, нисмо били надлежни да им судимо, нису нам дали, односно нису дали, они су одлучили да им они суде, а ово што смо ми одлучивали, то је тако урађено.

НАТАША КАНДИЋ: Мислим, врло је важно, он је малопре рекао да јесу, они имају статус ратних заробљеника, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вероватно је и сведок увидео неодрживост овог термина који је употребио.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не знам ко би ово могао дефинисати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо Вас само питали да Ви, евентуално, то по Вашем знању, па и међународног хуманитарног права, да Ви процените и оцените, ко су они, у ком би били статусу?

НАТАША КАНДИЋ: По војним правилима, ко је одговоран за ове ратне заробљенике?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па за ратне заробљенике, значи, за категорију ратних заробљеника, одговорна је јединица која их је заробила, до предаје надлежним органима који ће им судити. По предаји, значи истражним органима, судским органима, нормално, преузима неко други.

НАТАША КАНДИЋ: У овом конкретном случају, да ли је то војна полиција, гардијска бригада, војна полиција, ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питали смо то сведока и он је рекао то је војна полиција гардијске бригаде.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: По природи задатака, војна полиција прва одрађује те послове.

НАТАША КАНДИЋ: По правилима војним? Докле траје одговорност гардијске бригаде, односно војне полиције у овим случајевима, значи, када иде од предаје, па сада евакуација, суђење, докле је одговорност?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, питали смо, све смо то већ питали сведока.

НАТАША КАНДИЋ: Ово нисте питали сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо то, управо то, питали смо сведока. До хангара, рекао је до хангара, после тога, па је објаснио и зашто 80. моторизована бригада.

НАТАША КАНДИЋ: По правилима службе, не defacto како је било? Нама је рекао да је било до хангара, али по правилима, ако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, знате шта је, ако ћемо овде да причамо о правилима, онда нећемо да саслушавамо сведоке на тему правила, него ћемо да узмемо правила и да их изведемо, не да их изведемо као доказ, него ћемо сви читати правила, па ћемо на бази њих изводити одговарајуће закључке, а сведока ћемо само да питамо о чињеницама и онда ћемо после да проценимо, да ли се оно што он говори уклапа у нека правила или је изашло ван правила. Правила су увек правна питања. Молим колеге, немојте на овај начин да расправљамо, сведока ћемо да питамо о чињеницама да бисмо онда те чињенице подвели под одговарајућа правила и рекли и проценили, да ли су чињенице.

НАТАША КАНДИЋ: Командант мора да води рачуна о поштовању правила ових. Ко је, будући да је он на врло високој позицији у тој хијерархији, занима ме, ко је био најодговорнији старешина у Вуковару, значи, почевши од 18. до 21.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то је рекао сведок. Сведок је то рекао, пуковник Мркшић.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант оперативне групе ЈУГ. То је сведок рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Па не, командант ваљда гардијске бригаде. Да ли онда то значи да је тај старешина, тај командант, одговоран за све што се догађа у току тих дана, независно од тога на одлуке цивилне власти која у том тренутку држи неки први састанак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам питање.

НАТАША КАНДИЋ: Молим да питате да ли је сведок на седници Владе САО Крајине, он први иступио са објашњењем или преношењем поруке или да кажем одлуке пуковника Мркшића, рекавши да уколико Влада донесе одлуку, да им се препусте заробљеници, да ће то војска испоштовати, да ли је он то први рекао пре него што су они донели тај закључак да ће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је испричао како се то дешавало.

НАТАША КАНДИЋ: Мени, можда и другима није било јасно, да ли је он први саопштио одлуку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не сведок је испричао, слушао је, бележио ко је шта говорио и тако даље и на крају је и он рекао овај став Мркшића. Па, чак до нивоа, ако сам Вас добро схватио, господине Панићу, да се та седница врло брзо завршила, након тога?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведок будући да је био командант штаба, да ли је у његовој надлежности да нареди истрагу поводом случаја на Овчари?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није било у мојој надлежности, односно ако гледамо грађански, људски, старешински, свако војно лице, поготово старешина, дужан је да пријави кривично дело, односно да може поднети и кривичну пријаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Значи, ја као начелник штаба, значи ја сам имао свог команданта, ја се не кријем иза команданта, јер начелник штаба има своје надлежности и одговорности, али ја нисам тај, а да сам сазнао да сам био у тој позицији и не само ја, него било који други, треба да се уради то.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је као командант штаба располагао подацима о догађајима на Велепромету 19. новембра?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нисам.

НАТАША КАНДИЋ: О убиствима?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, Велепромет знам из две ситуације: из ситуације седнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, немојте сада да проширујемо, сада идемо шире, нисте, рекли сте нисте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је у тој хијерархији начелник безбедности имао обавезу да га као команданта штаба обавести, начелник штаба, да га обавести о догађајима који представљају кривично дело?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, начелник безбедности и ја смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него само питање за Вас као начелника штаба, то је питање за Вас?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нисам му ја претпостављено, осим када командант пренесе на мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели, да ли сте у обавези као начелник штаба, сазнате да припадници Ваших јединица врше кривична дела, како даље, да ли сте у обавези да известите о томе Вашег команданта или не?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Како не, у обавези сам.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Ако сам добро разумео сведока, он је говорећи о данима после овог свог боравка на Овчари, рекао, причало се о страдањима, о којим страдањима и шта се причало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумео, причало се о?

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Страдањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О страдањима.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Којим страдањима? Шта се причало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је сведок употребио тај термин, страдање?

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Записао сам га, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас?

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Данас. Причало се о страдањима.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Можда мисли, Ви сте ме питали, када смо сазнали ми за то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, за тај догађај?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Из средстава информисања и много после повратка у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: То да, али ја сам разумео да се о томе причало тих дана?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Добро, следеће питање само, да ли сведок зна за постојање болнице у Негославцима? Да ли је постојала болница у Негославцима?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Болница у Негославцима?

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Да?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте, била је смештена у школи.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Чија је то болница била?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па то је била болница Гардијске бригаде, односно оперативне групе.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Да ли су се у тој болници, поред прихвата и смештаја рањеника и болесника, обављале и неке сложеније медицинске интервенције, хируршке интервенције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико сведок зна шта је сложена медицинска интервенција?

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Хируршка интервенција?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па у смислу спасавања живота, постојали су ту, то је била јака екипа, значи то није била само санитетска екипа гардијске бригаде, него ојачана са стручњацима са ВМА и опремом и у смислу спасавања живота, пружане су и одређене хируршке интервенције, у условима у којима је могло и где је могло, али је приоритет био указивање прве помоћи, хеликоптер санитетски и правац ВМА. Јер, то се није радило само о припадницима гардијске бригаде, него и грађани, па и противници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Хвала, немам више питања.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: И њихове смо лечили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада је петнаест до два, већ, дуго седимо, да направимо паузу петнаест минута, па да браниоци онда? Молим? Да наставимо и да завршимо? Прихватимо, прихваћено, колеге браниоци, изволите са питањима.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: (бранилац Мирољуба Вујовића) Да ли сведок као нечлник штаба гардијске бригаде је истовремено и заменик команданта те бригаде у његовој одсутности, односно одсутности команданта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да ли командује у одсуству команданта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви као начелник штаба, у одсутности команданта, његов заменик?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли у тој одсутности, дакле, сведок потписује све наредбе, наравно, у име команданта?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, оно што не залази у некакве правне, кривичне ствари.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Дакле?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Уобичајена акта, командовање.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Командовање и руковођење?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Судија, сада ћемо овде имати један проблем, а то је следећи: у спису предмета, а што је добила одбрана, налази се једна наредба, коју ја, наравно, нећу читати и предочавати овом сведоку, али бих хтео да том сведоку само покажете на овде овом графоскопу, да ли је то његов потпис? Наредба је потпуно бенигна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то наредба браниоче?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: То је команда оперативне групе ЈУГ од 21.11.1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су она документа.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Обележена је бројем 9 од стране вероватно истражног судије. Добио сам у склопу свих копија. Судија, да не губимо време, није спорно да је она добијена из судског списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите Ви, браниоче, са питањима, док не пронађемо наредбу.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Питање је, да ли се сведок сећа да је било након, дакле, пада Вуковара, говора, наредби, разговора о томе, да територијалну одбрану Вуковара треба претпочинити 80. моторизованој бригади из Крагујевца?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Мислим да је.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Молим Вас судија, стварно ево ја ћу предложити, ја се заиста извињавам, то није мој манир и начин понашања у судници, али ако пуномоћници оштећених, мени је криво што то долази од Драгољуба Тодоровића, коментарише са Рајком Даниловићем, ово заиста нема смисла, кажем Вам, ја сам заиста толерантан, али ово превазилази све моје нормалне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам чуо, чак ни као неки звук који би ми сметао, браниоче.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Ја повлачим питање и заиста, немојте молим Вас ово, ово превазилази најнормалнију комуникацију у судници, ја Вам се извињавам, али ово је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас да омогућимо браниоцу да поставља своја питања. Колега, наставите. Само кратко, само кратко одговорите на питање које Вам је поставио бранилац?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ова 80. бригада остаје на том простору и остаје као команда места, значи, ја не могу да тврдим, док не би видели документа, да ли је територијална одбрана потчињена њему, ја сада не могу на то питање да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли сведок има неки коментар, ако потпуковник Војновић пре неки дан изјави, да је територијална одбрана претпочињена 80. бригади, да је то учинио пуковник Мркшић, чак их и посторјио и већ све шта је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не могу на то да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, то је извршено и претпочињена је 80. крагујевачкој. Пре одласка гардијске бригаде са тог простора.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, вероватно јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, ништа Вам то сада не значи, ни као подсећање?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па претпостављам да јесте, а мора бити писани траг о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоче, да ли Ви имате ту наредбу, ја се сећам те наредбе, дајте само да погледам, па да скратимо, тако је, ја се сећам те наредбе, јесте, ево је, ништа, није то Снежо, није то, ово ћете ставити на документ камеру и сведока ћемо питати само, да ли је то његов потпис? Молим режију да на мониторе пребаца слику са документ камере. Да ли је сведоку укључен монитор? Имате ли на монитору господине Панићу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, ово је мој потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Ваш потпис?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, склоните то. Молим? Па то је његов потпис, имате то, имате то, браниоче. Имате Ви то у Вашим списима, то смо Вам дали. Хвала. Ништа, вратите то колеги Петрушићу.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: У једном времену данашњег сведочења, сведок је рекао да се након одређеног времена, а у периоду негде новембра месеца, да је Мирољуб Вујовић, сада парафразирам, постављен за команданта територијалне одбране, односно да се он, Јакшић мање питао, а да се питао Мирољуб Вујовић, е у контексту тог, да ли сведок зна да је Мирољуб Вујовић, односно по оптужници Петрова гора, територијална одбрана, била у саставу треће чете првог батаљона гардијске бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, питан је и он није показао сигурно познавање тих чињеница. Зна да су на левом крилу.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Били у саставу првог јуришног одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, то сте рекли, добро.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: У којој чети, да ли су по четама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Радића, код Радића.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Е сад, ако је он у том саставу, колико се он као самостална команда и да ли се он као самостална команда може нешто питати, одлучивати, командовати у односу на своју претпостављену команду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или боље рећи, да преформулишемо, да ли има самосталност у командовању или је везан за, као неко ко је припојен трећој чети, је ли трећа чета?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да, да, да.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја не знам сигурно, али мислим, оно што није логично, не може једна територијална јединица тог и толиког састава и ранга, бити потчињена чети, али добро, ајде дозволимо да је била потчињена командире чете. Ја колико знам да је он био потчињен команданту батаљона, а самосталног је имао у мери само идеја и самосталности у оквиру добијеног задатка, док је био потчињен

том команданту. Када више није потчињен њему, он је био слободан, као што је после 18., они нису више нама полагали рачуне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, само у оквиру добијеног задатка?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте, односно док је под командом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку самосталност?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Самосталан је у смислу како на најбољи начин извршити добијени задатак, а њему је овај дао задатак.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Дакле, да ли сведок тврди да до 18. новембра, територијална одбрана, односно Мирољуб Вујовић након тог 18., дакле, је потпуно самосталан, односно територијална одбрана потпуно самостално делује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то Ви тврдите?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Формално-правно не, потпуно, до писања, односно до нама наређења, једног телеграма који нам је стигао из команде прве војне области, у току ноћи, да сви придати састави јединице се врате у свој састав Вуковар, слободан, значи, до тог момента они су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је стигао тај телеграм?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То је стигло у току ноћи 20. на 21., ја мислим да је ово наређење проистекло из тога, има горе у заглављу, на основу број тај и тај, мислим то су чињенице које стоје. Е сад, помиње се 18., односно датум ослобођења, да ли су они после у саставу? Не постоји више ни интерес ни логика да буду у нашем саставу, и чека се само тај папир и то наређење и они излазе, чак је и усмено било пре тога наређено да они излазе из нашег састава, следи документ. То је тај документ који је са мојим потписом написан, у одсуству Мркишића команданта, јер мислим да је он тог јутра, пошто је кренуо за Београд, телеграм стигао у току ноћи и само је тај телеграм преточен у ово наређење, мислим да је то то.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли су припадници територијалне одбране Вама писменом наредбом претпочињени, односно да ли су њима претпочињени писменом наредбом када су ушли у састав оперативне групе ЈУГ, односно гардијске бригаде првог батаљона?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете питање?

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Ја сам схватио да је одговор – да. Да ли то важи све до опозива те наредбе, а та наредба је, као што нам сведок каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До доношења нове наредбе.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Управо до доношења нове наредбе?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Да ли по сећању сведока, се територијална одбрана 21. претпочињава новој јединици, односно старој јединици на том простору, 80. моторизованој бригади?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Пише у том наређењу, мислим да пише то, ако пише – пише. Ја стварно не могу сада да.

АДВ. НЕНАД ПЕТРУШИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Даље браниоци?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Гледао сам ову бележницу сведока на монитору, па сам запазио нешто. Он је забележио састанак са Владом, да ли то значи да су они

позвани од стране Владе, војска као посебан члан разговора и шта је био циљ овог састанка, да војска разговара са Владом или нешто треће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро сведок је објаснио то како је дошао тамо и тако даље, па их је поздравио у име Мркшића.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па нису дошли да се поздрављају, него нешто се дешавало, реално значајно, зато питам, каже састанак са Владом, значи с једне стране војска, с друге стране Влада? Може да каже нешто о томе сведок?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Мислим да је ту сада у питању једна реч, са Владом или у Влади?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Зато ја и питам, није једна реч, са Владом, с једне стране војска, с друге стране Влада? Шта је дневни ред био, сем тачка разматрање о судбини заробљеника? Шта је било још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још шта на дневном реду?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја не знам шта су пре тога расправљали, али од мог доласка на овамо, врло је било мало неких текућих питања, шта ја знам, решити ово, решити саобраћај, нека споредна су питања била, главно питање је било ово.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Е, па то, главно питање је било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Сада ћу парафразирати, нећу сада да мучим све вас, да се поново стави та његова бележница, каже да је у име Владе говорио министар унутрашњих послова, Богдановић, или како се зове, Боро Богуновић, је ли Ступар говорио?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Неки Ступар је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, рекао је нека имена, Ступар, па Војо.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па министар унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па министар унутрашњих послова без навођења имена, ми знамо ко је био министар, бар тако нам је овде рекао у судници.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Какав је предлог њихов био, тог Ступара или овога, сада не знам, пошто немам бележницу овде, парафразираћу: заједно смо ослободили, заједно смо се борили, па треба заједно да им судимо. Какав је закључак да се предају властима да им суде, или да заједно суде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је сведок, рекао је, тачно је рекао који закључци су били.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па мислим чињенице су они тражили, да се заједно суди, шта то значи, заједно судити?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То је била једна од дискусија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је дискусија, то је само дискусија била.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: А закључак је проистекао, ми ћемо преко нас мртвих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, рекли сте, рекли сте.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Каже сведок да је он очекивао да ће им се судити, питан је, судија о томе, али ја бих још нешто га питао, још нешто: каже, он тако и мисли да ће бити суђење и да ће бити суђење у хангарима, свима тамо, постоји зграда, постоје судије, тужиоци, значи сви услови постоје, то је ослобођена сада територија, цивилна власт делује, а после чујем, то је касније изјавио сведок, Хаџић пита: могу ли да прођем градом, он каже: могу ли да прођем градом, каже: може, имамо ми оне булдожење, па како мислим, то објашњава сведок, како објашњава то сведок, да је то организована цивилна власт и он мисли да ће бити суђење од стране цивилне власти, када не могу да прођу градом? Више и као коментар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем Ваше питање.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Не мора да одговори сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мада сам ја то схватио у другом смислу, Ви одговорите, одговорите?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: И немам више питања сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ово што су они имали жељу да виде град, њих није било када смо крварили и борили се и урадили што смо урадили, и дошли су, мислим ја сам сада помало, опросите, мало ме то, киван сам, јер много је људи тамо изгнуло. Одједном они питају смеју ли проћи кроз Вуковар ту да прошетају кроз град, ја сам рекао: можете, али идите само оним улицама куда је прошла наша машина, која је расчистила пут, ради се о граду, значи од Велепромета, они траже да виде град, не траже ништа друго, то сам схватио и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље браниоци?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он имао некакву писмену пуномоћ, неко овлашћење да преговара, разговара, договора, доноси закључке са Владом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, телефонски разговор, човек каже телефонски разговор.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он овај разговор са Мркшићем, ма пусти ово, да ли је он икада добио било какву писмену наредбу, усмену наредбу, да се ти заробљеници препусте Влади САО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, мислим да је и суштина казивања сведока и то произилази, реците?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нема писаног документа, телефонски разговор и лични контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Чију су они политичку вољу, политичке одлуке извршавали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: ЈНА?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Противим се питању, председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чију политичку вољу је ЈНА?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте, ко је њихов командант био, главни, врховни командант? Тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чију политичку вољу?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па то се зове политичка воља, преточена у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је врховни командант тадашње ЈНА био?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питање за сведока?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте. Не, по чијим су они наредбама поступали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био врховни командант?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Свака јединица има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоцу је важно ово да чујемо сви овде, одговор на питање ко је био врховни командант? Браниоче, браниоче, поставили сте питање, чекајте одговор.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нама задатак даје Кадијевић, значи гардијска бригада је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је врховни командант, ко Вам је врховни командант?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Председник председништва, тада мислим да је био Боривоје Јовић, мислим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, ево, браниоче, наставите даље са питањима.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да прекинемо овај претрес, па да се договоримо ко је био врховни командант.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је познато, за која су кривична дела у Митровици процесуирани ови заробљени са Митнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су процесуирани? Да ли знате шта значи процесуирати, прво?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па ја колико знам, да се водио процес, да су многи размењени, а многим је суђено.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. За која кривична дела се суди?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Е то не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Подручје Вуковара, у чијем је саставу тада? Да ли је у саставу СФРЈ или није?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Тада је још био.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па реците ми, какве везе онда има та Влада САО Крајина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога питате?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су они током рата извршавали било какву наредбу САО Крајине, сведока питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако га питајте. То га можете питати.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја сам и малопре рекао, њих није било када је грмело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Панићу, само кратко, само кратко. Да ли сте Ви, да ли сте Ви, Ваша јединица, да ли је у току тог рата, извођења борбених дејстава, на том подручју, извршавала било какву наредбу, наређење неке Владе САО Крајине?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Даље?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Видим да је писао у роковнику за болницу и тако даље и тако даље, материјал. Шта подразумева под тим, шта је он, набављао тај материјал или шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно, небитно, мислим шта сад добијамо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, не само моја маленкост да је приметила и осетила овде, али Ви, ја јуче нисам био, Ви се сећате, свака питања која ја постављам, сматрате небитним, ја не знам, аргументи сматрате небитним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче, немојте тако, тражите одлуку већа, тражите одлуку већа, када ја одбијем Ваше питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вам одбијам то питање, а онда треба да кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, немојте да ми објашњавате када ја одбијем Ваше питање, Ви тражите одлуку већа.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, доиста и ја више нећу, као ни колега Петрушић да постављам питања, ја ћу Вам рећи, Ви треба да кажете, зашто ми одбијате питање, да кажете или је сугестивно, небитно, објасните зашто је битно, па ћу Вам ја евентуално објаснити, а не можете да кажете ја одбијам питање, онда ми реците зашто одбијате то питање, да ли је сугестивно, капциозно или недозвољено постављати, морате да ми кажете, ако кажете да није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче, ако наставите овако ја ћу да Вас опоменем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Што?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што не поштујете ред у овој судници.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја не поштујем ред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не поштујете ред, а ред каже: ја сам одбио Ваше питање, Ви тражите одлуку већа и немојте да ми објашњавате после тога пола сата моје одлуке, у реду? То ћу сматрати непоштовањем суда.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја даље не желим да постављам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, браниоче, браниоче, опет узимате реч без мог одобрења, ја ћу то сматрати непоштовањем суда, па ћу применити законом прописане мере према томе. У реду? Сада сте добили реч, наставите са питањима, уколико добијете?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Могућност да постављам питања, је ли то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, наставите са питањима, поставите питања.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сматрате ово моје питање небитним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбио сам то питање, зато што сматрам да није битно за ову кривично-правну ствар.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тако реците, председниче. Да ли дозвољавате, због чега сматрам да је битно, да Вам објасним, па га Ви поставите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите одлуку већа и онда тражите да образложите већу зашто сматрате да је то битно, то ћу дозволити.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сматрам да је битно, јер је болница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли одлуку већа?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су они и када су предали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Болницу цивилној власти? Ево, када су предали болницу цивилној власти?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, ја не желим на овај начин да расправљам са Вама. Немојте да узимате реч без мог одобрења. Ако Вам кажем, ако Вас питам, да ли тражите одлуку већа, онда тражите одлуку већа. Немојте да образлажете без одобрења. Ја сам одбио Ваше питање и Ви и даље образлажете зашто сматрате да је оно важно и битно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Повлачим сва питања у овом предмету и молићу само разговор, прекид поступка, разговор са мојим клијентима да доиста да ме разрешите те дужности, јер ако ме суд плаћа, моји клијенти не могу, ја онда молим да ме стварно разрешите дужности, јер начин на који се овде води поступак, дозвољавају поједина нестручна питања и апсолутно небитна, а да се мојој маленкости на сваки могући начин, чим почнем, чим почнем да постављам питања, сече ме се, небитно, небитно, небитно, небитно. Ја сам предлагао и да се направи пауза, ако се жури, можемо следећи дан да наставимо, али немамо ми некакав тајминг, а да други немају тај тајминг, ја сам овде чуо: хвала Богу да су ово транскрипти, да је свака реч ушла у записник, ја ћу направити анализу других питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога тражите да се разрешите, браниоче?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога тражите да Вас разреши?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па тражићу од Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога тражите, од кога тражите да Вас разреши те дужности, браниоче?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па од Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од овог већа? Значи да тражите од председника суда?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја не видим зашто такав став према одбрани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То можете да тражите од председника суда, у реду?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тражићу од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тада, кажите, кажите, господине Вујановићу? Желите да се консултујете нешто са Вашим браниоцем? Дакле, браниоче, Ви ћете овај предлог да Вас се разреши те бранилачке дужности, поднети председнику суда, знате, до одлуке председника суда по томе, Ви ћете и даље бити за нас бранилац оптужених Вујановић Станка и Калаба Наде, до тада, ја Вас молим да се користите Вашим процесним правима и да наставите са постављањем питања сведоку, уколико то желите?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је сведок као начелник штаба у гардијској бригади, било када, издао усмено или писмено наређење команданту првог јуришног батаљона да оде на Овчару, да обезбеђује затворенике, заробљенике, како год их он сматра, на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласно, гласно реците.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сведок је рекао да су ти који су у болници, пуцали на војнике, па како су, да ли је он тражио мишљење у погледу војно-правосудних органа у погледу надлежности, да ли уопште се они могу предати или неком цивилном суду у САО Крајини да им се суди? Да ли су тражили мишљење, да ли је њему познато за било какво мишљење у том погледу? У погледу надлежности?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тражио, да ли му је познато, да ли је ко тражио мишљење у том смислу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, није ми познато, то су радили стручни органи, то није било у мојој надлежности.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се он после тога сретао са Гораном Хаџићем? После тог састанка?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, никада у животу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Са министром унутрашњих послова?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је после тога видео тог Воју, тог Ступара?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико је било све заједно присутних људи на Велепромету?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан, питан је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су то једини били заробљеници, тај дан, ти у болници, или је било још негде заробљеника?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па било је много, много ослобођеног света, који је ишао на све четири стране, нисам ја у њима видео заробљенике, него људе којима треба помоћи и који су смештени у аутобусе и упућивани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је познато да је на Велепромету, да су били заробљеници?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није ми познато.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се ова одлука Владе односила само на заробљене на Овчари?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: На ове из болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из болнице, то је сведок рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио, председниче већа, да предочите исказе ранијих сведока, предочите пуковника Војновића који је исказао чија је то зона одговорности, Овчара, ко је обезбеђивао те заробљенике и тако даље. Да видимо да ли сведок Панић је сагласан са тим да је то била апсолутно зона одговорности 80. крагујевачке бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, он је то рекао, он је то рекао данас, он је објаснио, на моје питање, сведок је објаснио зашто се предају баш војној полицији из 80.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, ја бих молио сада да поставите питање сведоку, наиме и пуковник Војновић за ову групу код Митнице каже, јер ја сам био ту одговоран, капетан Марчек каже, ми смо то све војнички, ми смо све то одрадили, Митровица и све то, сада када је код Овчаре, да ли је то, да ли он икакав икад задатак добио он лично, као начелник штаба, као претпостављени команде, да се појави тамо или да ли је у том смислу писао писмени извештај после тога, што је видео на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га, питали смо га, браниоче.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Значи, нисам имао никакав задатак везано за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорили сте, одговорили сте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Само два питања. Да ли је том приликом, на том састанку Владе или неком другом приликом, Влада САО Крајине тражила да им се врате ти територијалци под њихову надлежност, односно ти територијалци који су припадали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете питање браниоца?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Од војске, на пример?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: На овој седници, није било речи о томе, него само ово што сам рекао.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: А касније?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Кад се врате.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: У састав, под ингеренцију Владе САО Крајине?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То смо ми добили телеграм од команде прве војне области, то је преточено у наше наређење и то је реализовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Друго питање: да ли је војна управа у Вуковару уведена док је он био тамо или касније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, је ли уведена војна управа уопште у Вуковар?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То је дато у надлежност, мислим да је била већ, да ли је то био 22., али јесте и уведена је у смислу да треба сад решавати те проблеме који су, гардијска бригада излази, народ остаје да живи и треба решавати проблеме и била је војна управа, има неко наређење везано за то и Војновић је био постављен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Војновић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Војновић је био постављен, колико се ја сећам, али дозволите да постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, и он каже да је.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Само, ово питам из једног разлога, да ли, наравно да ли је то сведоку познато, да ли војна управа подразумева суђење ван војне управе или под ингеренцијама војне управе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније браниоче.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли војна управа подразумева да суђења буду под ингеренцијом војне управе или мимо војне управе?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ова управа је формирана и дати су тамо задаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су надлежности, војна управа, шта то значи, ето то Вас пита? Ако знате?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Дати су задаци да се пружи помоћ органима власти по питању исхране, водоснабдевања, саобраћаја, безбедног кретања и безбедног живљења на тим просторима, појачане полицијске патроле и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле у том?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: У том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тим сегментима?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, а није то управа која би владала, која би судила, која би преузела власт од САО Крајине која већ живи ту, односно Владе САО Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Даље браниоци?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Да упитате сведока, одакле му овај појам Крајине, САО Крајине, је ли то он слободно користи или из неких других извора, ако хоће да појасни, колико ја знам, САО Крајина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, питање је разумљиво.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Није тај део.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није, није, можемо да се исправимо, источна Славонија, Барања, западни Срем.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Е то је тај прави назив.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја се извињавам, није то исто.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: САО Крајина је на сасвим другом крају.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није исто, али тако сам, некако је било лакше.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Добро, реците ми, да ли је тада 1991. године, у саставу тадашње ЈНА постојала јединица за посебне намене која се звала «црвене беретке»?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Није постојала?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није, а ако треба да појасним, није тајна, од формација гардијске бригаде постојао је један вод за противтерористичка дејства.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Јесу ли они имали икакве везе са тим «црвеним береткама»?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не, нити су постојале «црвене беретке» су уведене, прва падобранска бригада је увела «црвене беретке» па корпус специјалних јединица, па ево до данашњег дана, негде се појављује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тада, не?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Тада «црвене беретке» немају везе са ЈНА, категорички.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А ко је командовао са том јединицом у саставу гардијске бригаде?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Мурис Зјајо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, рекосте, анти?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Вод за противтерористичка дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, антитерористичка, противтерористичка дејства.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Реците ми, да ли Вам значи нешто име Борислав Костић звани Лабрадор?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Како?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Борислав Костић звани Лабрадор?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Негде сам чуо, али не бих могао да кажем.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Је ли тада у то време на подручју Вуковара, у време операција?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Чуо сам то, али.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Добро, хвала. Реците ми, везано за, рекли сте овде, описали сте 18. код болнице, насупрот болнице, да сте видели много лешева. Испричали сте једну причу како су међу тим лешевима, оно што сте чули, били и они који су и после заробљени, избацили, побили када су ушли, како би они могли да уђу у болницу. Од кога сте то чули ту причу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То сам чуо испред саме болнице.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Ко је то причао?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, било је ту испред болнице људи који су коментарисали, чак су ишли неки да препознају, да немају некога из фамилије, неко од ових људи који су могли да дођу у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама се окрените, господине Панићу, тиме ће и ово бити боље забележено, оно што говорите.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Шта је било, јел Вам познато, шта је било са тим лешевима касније?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Они су после, дошла је комисија на челу са пуковником, инжењером из Обреновца, Башић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче, ово излази из контекста овог претреса, знате, значи исто ограничење као и за браниоца Перковића.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Питам, човек је причао о томе у својој изјави данас, посветио је доста томе пажње, а мислим да има доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не добијамо ништа тиме везано за кривично дело о којем ми судимо, ништа нећемо добити тиме, што ћемо добити неке пуно прецизније одговоре, па чак, до нивоа, не знам ни ја, списка имена тих људи који су тамо били.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Добио сам одговор.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Надлежне екипе су то одрадиле.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Одрадиле су екипе? А да ли је тог 18. када сте Ви били код болнице, било убијања заробљеника или људи из болнице који су извучени на дворишту болничком?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: А не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, испред болнице саме?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: У самом дворишту болничком? Или испред болнице?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја сам се код болнице нашао, значи 18. увече, већ је био мрачак и рекао сам контакт са Весном Босанац и ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Ако можете и смете одговорити на ово питање, колики су губици били гардијске бригаде на подручју Вуковара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно, небитно, браниоче, небитно, у овом поступку, немојте, молим Вас.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, браниоче?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је говорио о блокади болнице 18.11., па је иза тога, говорио о догађајима 20.11. Мене интересује, шта је са болницом било 19.11.?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: 19. је значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико знате, кратко, колико знате?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: 19. су вођени разговори, ја мислим да се тада водио разговор између Весне Босанац, команданта Мркшића, органа безбедности, вероватно се водио разговор како на најбољи начин решити питање болнице, затим, ту је онда доношена храна и остале потребе, да би се преживело, а онда је већ договорено за наредни дан она селекција, тријажа, то је то што ја знам о болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет Ви кажете договорено, да ли то, шта значи то договорено, данас исправисте, па рекосте, то је наређено, договор подразумева разговор, па постигнут неки споразум два равноправна учесника? А наређење подразумева нешто друго, хијерархију?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Погрешан термин, значи, наређено је да се решава питање болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако се воде разговори са управницом болнице, онда се ваљда постиже и неки договор?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте, договор је био са њом, договорено је са њом, а наређено је надлежним органима и људима да раде на томе. Можда је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је 19.11. било било каквих кретања заробљеника, односно лица затечених у болници?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: 19.?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, из болнице према некуд? Да ли је било било каквих кретања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете питање?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, ја мислим, не могу са сигурношћу да тврдим, али мислим да је било појединачних случајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појединачних случајева?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Појединачних случајева, рањених, болесних, оно што је морало да се евакуише.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Могу даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је говорио о одлуци Владе, да ли је у тој одлуци Владе, или одлукама, било разлучено, против кога ће поступке водити та, како рече, цивилна власт, а против кога војни правосудни органи?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није то дељено, речено је да ће се судити ко је крив – крив, ко није крив – живеће слободно, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо разумели.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је сведоку познато, на који начин, односно из којег разлога се онда Весна Босанац нашла пред Војним судом? А не пред тим цивилним властима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, не знате?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако може да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, не знате?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја не могу одговорити на ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На питање, сада нисам сигуран некога од чланова већа, по лицима које познаје, а били су на седници тој којој је присуствовао, одговорио је да Аркана познаје од раније. Мене занима из које ситуације Аркана познаје?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Са средстава информисања и експонирао се. Не из личног контакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Пред Војним судом 1998. године, ко га саслушава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведока?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Пред Војним судом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: У овој згради истој 1998. године, Гојовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има записнички констатовано.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Гојовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је то важно, браниоче? Зашто је важно?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Зато што стоји да га саслушава истражни судија Гојовић, никада у животу није био истражни судија. Ако треба, можемо тражити да се прибави и годишњи распоред послова. Да ли је, односно у ком својству је сведок тада саслушаван?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у ком својству сте били у Војном суду?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја сам схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па саслушавани?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја сам схватио да сам као члан гардијске бригаде, припадник гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, у том смислу, да ли знате у ком својству сте Ви данас овде за том говорницом?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па ја сматрам да сам сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у ком смислу, тих својстава у судници, сте били том приликом, то Вас пита бранилац, само?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није ми речено, једноставно тражен је мој исказ о догађајима, значи могло је да проистекне, значи, могло је да будем и крив и награђен и похваљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је сведоку тада саопштено какав се поступак води пред Војним судом, против кога и за које конкретно кривично дело?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, чему сва та питања, саслушање пред Војним судом, имамо записнике о томе, зашто нам је важно то? Зашто је то битно?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли тражите да објасним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли тражите да објасним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте, објасните.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Због тога, што овај сведок као и низ других сведока, претпостављам да ће бити иза овога сведока још, саслушавани на околности које са

оптужницом по којој расправљамо, немају никакве директне везе. Дакле, на крају ових питања која сам предвидео за овог сведока, ставићу примедбу на избор, односно одлуку већа, којом прихвата предлоге тужиоца за саслушање сведока, који само оптерећују овај предмет и немају везе са поступком који ми водимо, односно са судбином ових овде лица, нити у ужем смислу, судбином тих лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како немају, браниоче, ако немају везе, Ваш најбољи допринос би био да сведоку уопште не постављате питања, па да завршимо што пре, ако немају везе, ако по Вашој процени, ако сматрате да нема везе саслушање сведока Панића овде, онда би то био најбољи допринос, уз наравно, приговор и примедбу да га уопште није требало позивати. Вратимо се на оно конкретно, на оно конкретно.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, да ли му је саопштено против кога се води кривични поступак? Да или не?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, ја само што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто је то уопште важно да му је саопштено, против кога се води кривични поступак, тада?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Зато што ћу иза тога сада предложити да се тај записник издвоји, јер није прибављен у складу са одредбама Закона о кривичном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви ћете прво то да предложите, па ћемо онда, ваљда да испитујемо, а утврђујемо, је ли записник, да ли записник треба издвајати или не?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па, ја да бих предложио, морам имати елементе да ли је то по Закону о кривичном поступку предвиђено или не. Да ли му је приликом саслушања у Новом Саду саопштено, против кога се води кривични поступак и због којег кривичног дела конкретно?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, у Новом Саду, да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је овом сведоку било шта познато о месту, времену и начину ликвидације ових заробљеника?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, познато ми је после свега, а до тада не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли му је после свега познато, из којих разлога, ко је то урадио?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није ми познато ко је урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Али бих волео да се докаже, истина због војске, због свих који су били на том задатку.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, ја немам више питања. Понављам своју примедбу и приговор на избор доказа које суд овде користи, односно које колега тужилац користи, врло радо бих учествовао, односно ћу учествовати у утврђивању ових околности, али оног тренутка када мој брањеник буде на слободи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте браниоче, дајте да то схватимо као једну генералну примедбу, све ове доказне предлоге које је веће прихватило, да не понављамо из дана у дан, примедбе те врсте.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дозволите онда још једну реченицу. Ја из дана у дан, односно приликом сваке одлуке већа о притвору мог брањеника, понављам да тражимо и молимо да се коначно напишу који су то докази и подаци који мога брањеника терете до дана данашњег, још то нисмо сазнали. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље браниоци?

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Сведок нам је рекао да је машина, ако сам добро записао, цетермајер расчишћавала улице тамо у Вуковару, то је војно возило било,

припадало је војсци, претпостављам? Које боје је било и којој јединици је припадало то возило?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Инжењеријско возило, то је била инжењеријска машина дозер, који је СМБ боје чистио пут, ако се мисли на то.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Како би се могло назвати, цетермајер, ја не знам шта значи то, булдожер, багер неки или ваљак, или виљушкар или, шта је то?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Може да обавља функцију и дозера и утоваривача, значи има испред себе кашику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има кашику?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Односно нож.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Иде путем и чисти.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Када су органи безбедности у болници вршили секцију људи који су се тамо налазили, где је та селекција вршена, у дворишту болнице, у некој просторији?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, даље?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Претпостављам да је у некој канцеларији.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли су то радили искључиво органи војне безбедности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је сведок то. Сведок је одговорио на то питање.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Шта је Мркшић радио када га је послао као замену на састанак Владе?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не знам.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли зна шта је Мркшић радио и тако даље?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Молио бих да питате сведока, да ли се на седници Владе интересовао и да ли уопште зна, да ли је цивилна власт била организовала надлежно тужилаштво и суд за суђење тим лицима о којима је било речи на седници?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Опростите, нисам схватио питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите питање, браниоче.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Поновићу, на седници Владе, да ли сте се интересовали, да ли цивилна власт има организована надлежна тужилаштва и суд за суђење тим лицима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сведок интересовао за то?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Да ли уопште зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На седници Владе?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: И да ли уопште зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, да су они тврдили на седници Владе, да то имају, то је рекао. А да ли сте се Ви интересовали господине Панићу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Сматрао сам да ако је то Влада, ако је то озбиљна институција.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Још једно кратко питање, молим Вас, на страни 5 истражног списка, мало је нејасна ова последња реченица, па бих ја молио,

председниче, ако можете да прочитате ту реченицу, мислим имам нејасну фотокопију и тако даље, код нежељених, па не знам шта пише ту, не видим, може доћи до неких нежељених, стварно не могу да прочитам, то је 515 иначе страна, други пасус, последња реченица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Страна 5, самог врха, значи горе на страни четири, лоша је ова копија коју ми имамо ту.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Последња реченица другог пасуса, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је речено, да овима испред, да нико неће моћи да улази и препознаје, ја сам тамо испред хангара видео потпуковника Војновића, није ми он тада говорио да је било неких проблема. Је ли то?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Не, не, не, страна 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, страна 5.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Када сам се вратио, ја сам пуковнику Мркшићу, када сам се вратио, други пасус, одозго, други пасус одозго, а нежељених екцеса, шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сад, браниоче?

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Не могу да видим судија, последња реченица у другом пасусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Екцеса.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Екцеса, хвала лепо. Управо моје питање да објасни, шта то сведок мисли под тим, шта је мислио под тим нежељеним екцесом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сам се вратио, ја сам пуковнику Мркшићу рекао да можда ипак не би било лоше да на неки начин провери обезбеђење ових људи, јер сам ипак имао утисак да пошто се неки наоружани људи врзмају околу, може доћи до неких нежељених екцеса, чини ми се да је он послао неког из безбедности, али не знам кога ни у које време. То је казивање сведока у поступку истраге.

АДВ. БРАНКО МУНИЖАБА: Тако је. И моје питање је, значи, да објасни, шта је хтео са тим да каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то стоји или не?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Стоји, значи, по повратку са Овчаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Пошто сам видео шта сам видео, то сам објаснио, ја сам предложио Мркшићу, пуковнику, да не би било лоше да неко оде да погледа то, неко из можда органа безбедности, да ли је то све тако добро како сам ја видео и снимео, односно да ли то гарантује потпуну безбедност. Он је послао, после сам ја мало када сам анализирао и са неким људима разговарао, то је био и сада мислим, алил не тврдим, Миле Божић да је отишао и ко је још са њим отишао, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Миле Божић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Миле Божић је био из батаљона војне полиције и орган безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком чину, да ли знате?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Био је капетан прве класе. Мислим да је он био упућен, али не знам ни шта је реферисао, ни да ли је био тамо. Мислим то је нејасно мени остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са колегом Перковићем? Проверите, молим вас, шта је са колегом Перковићем, да ли је на ходнику. Ми смо колега Перковићу да је ово неко краће задржавање, али пошто Вас не би, слажем се, али очекујем да се вратите брже, пошто желимо да наставимо рад. Питања, оптужени? Вујовић Мирољуб.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само два питања. Да ли је сведок икада видео постројену било коју јединицу тзв. територијалне одбране у Вуковару, значи одељење, вод, чету, било коју већу или мању формацију?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нисам, и тамо је било немогуће видети постројену јединицу, јер су сви били у борбеном распореду.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто је сведок рекао, да је дошла делегација са ВМА, претпостављам да је то делегација која је дошла за санацију, за обдукцију лешева или тако нешто?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, на челу са Станковићем, патологом.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Када је та делегација дошла? Да ли се сећа сведок?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Мора да у ратном дневнику пише тамо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је у тој делегацији био и истражни судија Мирослав Алимпић, код кога сте давали изјаву у Новом Саду?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не сећам се.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А да ли знате Мирослава Алимпића, код кога сте давали изјаву?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Давао сам изјаву.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сећате се лика? Значи, не сећате се Мирослава Алимпића да је био у тој делегацији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је да се не сећа.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, па рекао је да не зна.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па, добро, био је, доказаћу. Сам је истражни судија рекао да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Даље питања? Станко Вујановић.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сведок учествовао у разговору са Весном Босанац и Маријаном Видићем – Билим у Негославцима?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А да ли му је познато ко је обавио разговор са њима?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Обавио је командант Мркшић, а не знам ко је био присутан од његових сарадника, ја нисам био присутан.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Рекли сте да су тријажу људи у болници вршили органи безбедности, да ли можете, барем једно име да нам наведете? Сем Шљиванчанина, нормално.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, ја претпостављам да је неко од његових сарадника и ови људи који су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су претпоставке, нећемо да претпостављамо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Барем једно име ако може да се сети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нећемо да претпостављамо, човек каже.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па не тражим ја претпоставку, него је ли зна име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, каже, ја претпостављам, а ми кажемо нећемо претпоставке.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, господине председниче, почео је да прича, можда и зна, можда се сетио у међувремену. Ко је био начелник службе органа безбедности у првој армијској области? Јал знате то?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Мислим да је био пуковник Петковић.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А, ко је био Александар Васиљевић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Он је био начелник управе безбедности војске, мислим, много је тога промењено, много је времена прошло.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је којом приликом он долазио у Негославце, да ли имате сазнања?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Можда јесте, ја га нисам видео.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А господин Туманов?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: За њега сам чуо, али њега не знам лично.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте контактирали и после рата са Васиљевићем или Тумановим?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нисам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сведок је рекао да познаје господина Јакшића. Само да га подсетим, да је Јакшић изјавио да је био и он на састанку седнице Владе и представника ЈНА, јел се сад сећа да је био можда и Јакшић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не бих категорички ни тврдио ни демантовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Не можете да тврдите да сте га видели тамо или шта?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Дајем да је могуће да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молио бих сведока да опише мало учешће, мало опширно учешће у седници Владе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па довољно је он то причао, господине Вујановићу, своје учешће у томе?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довољно је описао, слушао, бележио, рекао што је рекао, довољно је описао, свима нам је јасно и разумљиво.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи, малтене није учествовао у дискусији, то је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је што је рекао, питали смо га.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сведок био присутан у касарни, можда који други дан, сем тај дан што спомиње када је отишао на седницу Владе, па је видео да има више аутобуса у касарни, са лицима у аутобусу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Тај дан сам ја провео у касарни, провео сам и наредни дан у касарни, када су дошли новинари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли се приликом одласка на Овчару неком јавља од његових претпостављених?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да ли се ја јављам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се јавили Мркшићу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, значи ја сам кренуо из касарне према Негославцима, ко познаје тај простор, зна да је то на путу од касарне према Негославцима, кренуо сам на Овчару, видео што сам видео и вратио се на командно место у Негославцима, то је то.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли зна ко је одлучио да ти аутобуси иду баш на Овчару, из касарне?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То не знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Овде на страни 4, сада слабо ја видим, господине председниче, код истражног судије у Новом Саду, моје мишљење је да је то наређење могло да му се да преко линије командовања Мркшића, Пауновића,

Предојевића, друга могућност линије командовања могла је да буде преко органа безбедности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при томе?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па ја не знам којим каналима и ко је коме наређивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, јесу ли то те линије командовања, Мркшић, Пауновић, Предојевић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, јесте, односно команда касарне, тада је био Лукић у касарни, могло је ићи, значи, Мркшић, Лукић, Предојевић.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Рекли сте ову линију, а сад, линију органа безбедности, ко је могао да нареди?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Линијом органа безбедности ако је ишло, то је могла бити некаква паралелна линија, то није линија командовања, то је линија стручних органа, команданта и командовање и наређивање се врши командном линијом, а ово, могли су стручно да сугеришу и да предлажу, може им се усвојити, не мора и томе слично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, опет, заврши у командном ланцу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, заврши, али мора командант да пресече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сведок редовно присуствовао на реферисању код Мркшића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Осим појединачних случајева када сам се затекао негде ван јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је господин Панић био присутан када је господин Војновић са његовим безбедњаком долази са Овчаре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, питан. Питан је, он се не сећа да ли је тамо био Војновић или не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли су тих дана видели Павковића?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Павковића?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта је он имао, какав задатак је он имао?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па имао је специфичан задатак, он је био у неку руку саветник тамо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Које?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Мркшићу. Како бих објаснио његову улогу, ево када сте га поменули, чињеница да је био тамо и да је одрадио многе послове, војнички и професионално, од предаје оне јединице, до транспорта народа и предаје народа који је хтео да иде и пуцали су и на њега на прелазним неким местима и тако даље, он је тамо био испред кабинета, пошто је у то време био у кабинету Савезног секретара.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је господин Панић био још који дан на Овчари?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: После тога дана нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А пре тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре? А пре овога? Пре 20. године Панићу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ма, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за митничку групу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не, не, од оног момента, значи када сам ја био на Овчари и снимео ону ситуацију, после тога више нисам одлазио на Овчару, а пре тога сам био обилазио јединице, пре ослобођења Вуковара, био сам скоро сваки дан.
ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У преговорима са митничком групом, да ли сте и Ви учествовали?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нисам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сведоку позната група органа безбедности која је дошла искључиво због заробљених лица?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, ја знам једнога, али може се наћи тај списак и може он да каже ко је са њим био.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Којег знате?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Био је Богдан Вујић, био је на седници Владе и били су то, углавном, искусни људи, чина потпуковника, пуковника.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Споменули смо овде Љубишу Петковића, где је он био стациониран, који је био његов задатак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Љубиша Петковић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Љубиша Петковић, већ сам ја одговорио, он је био начелник безбедности прве војне области, њихово командно место је истурено командно место, било је у Шиду.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сведок њега обавештавао о стању на терену?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: О стању на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, као начелник штаба?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Као начелник штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли подносите икакве извештаје?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Апсолутно, по повратку из јединица, свакодневно, зна се и методологија, и начин рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Петковићу, то је само питање?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не, та линија за мене није битна, зато што немам никакве обавезе према њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је неко из управе безбедности у Негославцима њега обавештавао, да ли имате сазнања таква?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја не знам, ја знам да су органи безбедности подносили извештај, реферисали команданту, а својом линијом ја нисам никада радио као орган безбедности, има и та линија и они имају своју вертикалу, до ког је то нивоа ишло, ја то не знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сведок док је био у касарни око аутобуса и бранио да се не малтретирају или случајно не изводе заробљеници, контактирао са Браниславом Лукићем?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Са Браниславом Лукићем, да, зато што је он био командант касарне и била је само констатација, Лука, овде не сме ништа лоше да се деси, ово је касарна, ово војска обезбеђује, мора да влада потпуни ред и мир, то је и успостављено, а ја нисам, мислим погрешан би био закључак, да сам ја бранио аутобус, ко сам ја и како ја могу бранити некакав аутобус, ја сам као начелник штаба

скренуо пажњу само на то и енергично захтевао да се ту не врзма нико ко није позван. Ето то.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи, нико од официра и војника није био у касарни угрожен од стране људи из Вуковара и добровољаца и то?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, ја судећи по мени, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, те закључке о угрожености ћемо ми извучити на основу овога што нам је сведок рекао.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ја нисам био угрожен, не знам кога би се морао плашити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је контактирао тај дан са Срећком Борисављевићем у касарни?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Срећка знам, нисам контактирао, са Срећком сам могао контактирати везано за дочек, могуће је, дозвољавам, значи, не сећам се детаља, али прихват новинара, значи у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Говорим, говорим само око ових аутобуса, да ли сте били са Срећком?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: А, не, не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Пошто не познајете никога из те групе сем Богдана Вујића, да ли је он био присутан када су били ти аутобуси у касарни?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нисам га видео.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А јесте га видели можда у болници?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Видео сам га на седници Владе и после не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У болници?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: И нисам му знао ни име, дуго.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У болници?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли Вам је познато име, презиме, Кијановић Богољуб?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Кијановић Богољуб?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Познато ми је из штампе, познато ми је, помињање тог имена после свега.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Томић Славко?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Чуо сам, то ми је име познато.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, јел га знате или сте чули?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Чуо сам од овог Богдана да је то, ако се ради о том лицу, да је то пуковник који нажалост није међу живима сада.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Мајор Стошић?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Корица Бранко?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сведок познавао Кресовића, Јовицу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Име ми је познато, али.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко одређује да се митничка група пребаци на Овчару?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па ја претпостављам да је то командант наредио, јер ја нисам био ту, нити сам био на командном месту, у то време сам био код водоторња.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Војновић нам је рекао овде, господине председниче, то је могао да одреди Мркшић или Панић, па питам зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, он је рекао.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, могао је, Мркшић, у његовом одсуству Панић, који није имао потребе да се меша у тај посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је у Негославцима постојала нека инжињеријска јединица?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Где је била стационирана, ако знате?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па била је, није била у самом центру, али није била много ни далеко и пала је једном мина у то двориште, где су били смештени и погинуо им је војник. Ето то је што знам, и знам, сада бих знао наћи кућу где су били двориште где су били.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И сад, у односу на штаб, господина Мркшића и Вас, где су биле те јединице, блиће Оролику или ближе Вуковару?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Доле, значи од оне главне раскрснице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је сада то битно, господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ви сте рекли јуче да не смем да спомињем ове изјаве сведока који нису саслушани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. А што нам је важно сада да знамо и да добијемо одговор на питање од сведока, да ли је та инжињеријска јединица ближа или даља?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хоћете да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па то је онда одговор и за сведока, нема везе, зато што је ту један сведок рекао да је док је чекао у ауту да га пребаце у Шид, видео инжињеријске машине како пролазе крај штаба и његовог аута. Па сад, зато питам, где су биле те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, па знам, па шта има везе?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па како нема везе? Како нема везе, господине председниче?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иду инжињеријске јединице.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Машине, сада је готово, сада зна одговор, сада не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али му не значи ништа.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па није, то није никаква тајна, зна се распоред јединица.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте икада давали некакве задатке господину Папић Чеди?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нисам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па ко је њему могао издавати наређења, јел знате то?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Мркшић и начелник инжињерије.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је био начелник инжињерије?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Био је Стојковић Веља, мајор. Нажалост, погинуо је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не знам јесмо ли га питали, да ли је та инжињеријска јединица имала некакве активности на Овчари, Јакобовцу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, питан.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, није имала потребе тамо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је сведок био присутан 19. или 20. код господина Мркшића када је, ево сада опет не смем да споменем по правилу, неко од официра тражио решење код Мркшића, како да заштити заробљена лица у касарни?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: На реферисању није било речи о тим питањима. У мом присуству.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: После реферисања, није било то у току реферисања, него после реферисања?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не знам, стварно, јер на реферисању буде петнаестак људи.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Колико је трајала евакуација болнице, колико дана?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, ја мислим да је главни задатак извршен 20., односно да је највећи број тада, а ови болесни и рањени, они су одлазили и по реду хитности и по могућностима транспорта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И раније?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: И раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19-ог?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: 18, 19.?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Јесте, јесте.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Исто аутобусима, евакуација?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, разним возилима, чак и камионима.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ко је био задужен за њихово обезбеђење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: У болници.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, заробљених из болнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али којих, којих свих из болнице?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: 18, 19, 20.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свих из болнице? Па, добро, питан је сведок то. Рекао је војна полиција из гардијске бригаде и њен командир.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Саму болницу је обезбеђивао други батаљон војне полиције, Пауновић, а у касарни овамо, Предојевић, осто полиција гардијске бригаде, на Овчари полиција 80. бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сведок је рекао да је Влада функционисала и за време рата. Како је то могуће, како зна за то?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Зато што смо ми чули да су они ту негде, да ли су у Даљу, да ли, не знам ја, да постоји и постојали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, само у том смислу?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нама нису били, тврдим под пуном моралном одговорношћу, нама нису били много од користи на том простору. Ево, то говорим, спреман сам да одговарам за ово што изјављујем, јер када нам је требало, када гину људи, били смо тамо, чак и одавде многи су нас видели као отписане, али смо извршили задатак. Ту је било питање опстанка војске и државе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо. Хвала.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је господин Панић мене видео у касарни? Ја сам њега видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није. Питан је, господине Вујановићу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли зна ко је издавао дозволе за кретање по Вуковару, ван Вуковара?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па ја мислим да су то издавали органи безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел то до одласка гардијске бригаде?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па до нашет доласка, ту је већ постојала команда, пуковник Бојат Бајо и исто се звала оперативна група. Ми смо то преузели, да ли је то 08., 10., октобра, не знам тачно, али постоје, ми смо преузели команду и објенили команду.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесмо га питали за полицијски час, ја се извињавам у току рата?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да ли је постојао полицијски час?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, постојао је, постојала је забрана кретања, јер то је било специфично и време и нормално да је наређивано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате откада до када је био полицијски час?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, било је, знате, нареди се, ноћу никаквог покрета јединица, осим само у случају да се спасава нечији живот, јер се могло наићи на заседу, могло се наићи на мину, могло се настрадати, било је таквих забрана.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи, било је критично да се креће ноћу без неке потребе?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, било је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То, господине председниче, причам због оног лажног сведока Дуловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је, у реду је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је некада издавао наређења Зјаји Мурису?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да ли му је неко наређивао?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ви, Ви лично?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел знате, да ли је имао он задатке неке конкретне?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Неке његове задатке?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, не знам, осим оног првог његовог задатка да је са јединицом требало он да упадне у касарну и није успео, то је био 02. октобар, наш први организовани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О Зјаји Мурису, само још оволико: да ли знате је ли био са својом јединицом на Овчари тај дан или не?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немојте га више питати о Зјаји Мурису, господине Вујановићу, јер је све друго небитно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Да ли познаје Сашу Бојковског?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Познајем.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта је он био?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Био је командир треће чете код Боривоја Тешића.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли имате сазнања да је неко од територијалаца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: За Сашу Бојковског, није господине председниче питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, за Радића, то је то.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па за Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су код Тешића, рекао је да сте код Тешића, сад где не зна.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је господин Панић долазио некада у штаб господина Тешића?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Тешића?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да. Једном.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е, тај један пут, кога затиче од Вуковарчана тамо?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не могу да се сетим, ја не знам да ли сам и њега тада затекао, мислим да сам затекао Стијаковића, његов заменик.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је познато сведоку, да ли је икада та смена, како тужилаштво ту наводи, заживела, са Јакшића на Мирољуба и Станка, да ли је то заживело то икада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је одговорио на то питање, господине Вујановићу, тј. да фактички јесте, али не зна како је то и када папиролошки одрађено.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта је рекао, да је заживела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фактички да, али не зна и како је то папирима и папиролошки покривено.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То се морају прегледати документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је. Да ли има још питања за сведока? Драговић.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Господине председниче, ја бих замолио, пошто имам један документ, а ја мислим да је то са потписом господина Панића, кога изузетно поштујем и сумњам у његову аутентичност, документа, па сам мислио ако можете да ставите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то документ?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Па документ број 9 који сам ја добио у судским списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то је оно што смо гледали сада.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, нема потребе да поново то враћамо, проверили смо.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Питао бих сведока, сумњам да је овде нешто дописано и преправљано и сумњам да је он то уопште тај део потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање браниоца је било у том смислу, да ли је ту његов потпис, рекао је јесте.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Е, видите овако, шта ме сада интересује, ако господин Панић може да ми одговори, да не читам, тај документ смо гледали, овако каже: у току 21.11.1991. године, извући добровољачки одред, Лева суподерица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, станите господине Драговићу. Шта хоћете, шта хоћете да се сведоку, да се то предочи сведоку?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто? Због чега, шта хоћете тиме?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Ја сад баш не разумем, не могу ни да кажем шта хоћу. Ево хоћу да кажем, шта хоћу да кажем: овде у тачки 1. пише: добровољачки одред Лева суподерица, а доле пише, доставити команданту добровољачког одреда Шешеловци, пошто сам ја од првог дана у том одреду и носио звезду петокраку и поклонио Кинезу када сам рањен и отишао на ВМА, и да ме неко звао Шешеловцем, ја не бих ни ратовао, е то хоћу да га питам, ко је написао ово Шешеловци, сумњам да је то дописано касније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма, добро.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Јер, види се да је друга машина писаћа. И никада нас нико није звао Шешеловцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сумњате да је нешто дописано? Добро.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Ево, је ли могу овако да питам господина Панића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Да ли зна да је постојао добровољачки одред Шешеловци?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Лева суподерица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само лева суподерица?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Лева суподерица, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само лева суподерица?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Хвала лепо, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите господине Атанасијевићу.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добар дан свима. Господине Панићу, рекли сте да сте били на Митници и да сте после тога отишли у болницу и да је у болници било све под Вашом контролом? Па после тога, кажете да су ови у болници нису хтели предати одмах, да ли то значи, да су ови на Митници се дан раније предали него ови у болници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на то, господине Атанасијевићу.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ови на Митници су послали човека, положили оружје и предали се.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А да ли је то исти дан? Пошто Ви кажете да је слободна територија болница, да ли је то исти дан када и Митница, ови заробљеници на Митници?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Ови су, значи, ту два правца кретања тих људи, паравојних и осталих који су нама пружали отпор, једни су ишли на предају, други су склањали се у болницу.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Значи, из исте те колоне су неки ишли у болницу, а неки су ишли на Овчару?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Није иста колона, ови су се предали са оружјем, а ово су сви они остали који се нису предали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Значи, то је исти дан? Тако сам разумео. У реду. Само мало. Кажите ми, тај 18. када сте били у болници, где ноћите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта питате?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Где ноћи, где ноћи, да ли је отишао у команду у Негославце, где ноћи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ноћио?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, где спава, мислим то? Ако може да одговори на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијамо питање.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро. Хтео сам га питати за сутра ујутру, где је био, да ли сутра ујутру после тога када сте били у болници, да ли сутрадан идете на састанак у Велепроммет, на тај састанак САО Крајина, како Ви кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је када је отишао на састанак.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не, не, ја знам да је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је када је отишао на састанак.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја знам да је он рекао 20-ти, зато га и питам, када ми не дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је када је отишао на састанак, господине Атанасијевићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро. После тога састанка, рекао је да је тамо био око 10 сати и значи задржао се једно сат времена, отишао у касарну, значи око 11 сати. Каже, затиче један аутобус, да ли је то војни аутобус или цивилни?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не знам.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не знате?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не знам да ли је војни или цивилни, то је небитно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па, зато што Ви стојите тамо, па рекох близу сте покрај тог аутобуса, кажете, територијалци су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не објашњавајте, господине Атанасијевићу, рекао је не знам.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, јел могу да дам неки коментар на то време? Пошто он каже да је то било око 10 сати, значи око 11 сати је он био, видео је један аутобус, ја тврдим да то није истина, јер ја сам био у пола десет у касарни, у 10, било је шест аутобуса. И тај шести аутобус који је био, што сам рекао, уствари, седми, ја сам рекао у мојој изјави, то је био војни аутобус који није улазио у касарну, него тај аутобус је кренуо на Митницу. Тај војни аутобус, зато га ја питам, да ли је у том аутобусу, да ли је то војни аутобус или није, и тај аутобус је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш коментар био, чули смо га.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш коментар био, чули смо га, у реду.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, значи не може ни на то да одговори? Добро. Кажете да су неки одлазили заробљеници према Нуштру, па да их нису хтели примити? Када у односу на тај датум, прије или после?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прије или после чега?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: После тог датума којег је он навео да је он био у болници?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не, нема то везе са болницом, то је уопште, општи задатак био. Значи, људе спасити и ко жели на једну страну, другу, трећу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, добро, реците ми датум, да ли је то било прије овога датума што сте га навели да сте били у болници или после?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Одмах после 18., значи, већ и 19. и 20.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, значи, отприлике после 18. кажете и онда нису хтели у Нуштар да их приме? Одбили су Хрвати да приме своје Хрвате, јел те?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо то, господине Атанасијевићу, чули смо то.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Мислим, битно је то јако, господине председниче, али добро, нема везе, ако не дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зашто је битно?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па, управо да докажемо оно што сам доказивао и оним прошлим сведоцима из Хрватске што су били овде, разумете, да је све исценирано, јер ти заробљеници не би ушли у аутобусе, господине председниче, да ти аутобуси нису били окренути према Борову, то би била паника у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте Ви коментарисали.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: И пустили га у болницу та тријажа када је била, господина Панића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ево, постављам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Када каже да је био у болници, када је била та тријажа, да ли се извршио тај списак свих заробљеника у болници? Да ли имате сазнања о томе?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не знам.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Не знате?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не знам код кога је тај списак, али нађено је.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: А, ипак је извршен попис тих заробљеника који су ушли у те аутобусе сутрадан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало, господине Атанасијевићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када говорите, мало успорите, немојте тако жустро, мало успорите да се разумемо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Зато што сам навикао да ме увек брзо терате, успорићу, научио сам увек ајте, ајте, ајте и онда ја не могу ништа да испричам, па због тога тако причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ограничите се, само кратко поставите питање.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Значи, постоји тај списак, ипак је извршена та тријажа, то Вас питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас чуо, господине Атанасијевићу, морам ја да Вас чујем да бисмо уопште причали о томе, а сад је већ ту мало и жамора и тако, вероватно су људи и уморни, петак је?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па јесте, и ја сам уморан, ево пет дана Вам се јављам да добијем реч два минута, па не могу да добијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно, па зато Вас овако пажљиво и слушамо, није никакав проблем.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само лаганије, да чујемо питање. Кажите?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Хвала немам више питања, само бих Вас замолио ако ми можете сада на крају суђења дати једно два минута реч, јер имам неких својих проблема, јављао сам се првог дана, дизао сам руку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте, ако су у питању, ако су они проблеми о којима смо и до сада.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су они проблеми са којима сте се и до сада јављали овде, ја сам Вама и свима осталима објаснио начине.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Судски неки, судски неки, уствари, што ми требају неке потврде и тако то, само то сам хтео да Вас питам, ако могу, ако ми дозволите, ја ћу Вас питати одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напишите шта Вам треба.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Немојте, пет пута сам Вам писао, па нисам добио одговор. Не, морам да Вам кажем, баш управо због тога и хоћу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ако ми дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, ако немате питања, седите. Оптужени Златар? Знате шта, да одмах расчистимо нешто, ко још, ја бих молио да видим, ко још од оптужених жели да пита сведока, да бисмо одлучили како даље да радимо, сада је већ заиста, смо прекорачили пуно времена, да ли још неко од оптужених, изузев господина Златара, жели што да пита сведока? Имали бисте Ви још које питање, господине Вујановићу?

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Ја бих само једно питање за господина Панића, он каже да се водио ратни дневник. Да ли у том ратном дневнику постоје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар, господине Златар, извињавам се, дајте поновите питање, молим Вас.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Да се господин Панић изјасни, да је вођен ратни дневник, да ли су ту уписивани рањеници, учесници са гардијском јединицом у тај ратни дневник и ако постоји, где постоји?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: То се не уписује у ратни дневник, него се води евиденција у болници.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Па, где би се могао наћи тај списак из болнице, ако знате?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: У дневник болесника, ако мислите на рањене.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: На рањене, на рањене из Негославаца што су прослеђивани на ВМА и то је уписано у Негославцима, значи, где се тај дневник може наћи?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Може се наћи у санитетској управи и на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, господине Панићу, окрените се према нама, нама причајте, уствари у микрофон. Поновите.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Значи, тај дневник болесних, повређених, рањених и куда су упућени и шта се са њима десило, то се води у здравственој установи, значи то је дневник болесника, евиденција и то се може наћи сада или у санитетској управи или на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ВУЈО ЗЛАТАР: Зато, јер ја сам једанаест месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо. Једно питање, господине Вујановићу? Три чак? Чак три, ајте, само кратко. Па нећемо да оптужени Вујановић Станко стекне утисак као његов бранилац да ускраћујемо право на одбрану и што слично, не дај Боже, наопако. Кажите, господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли познаје само Мишовић Слободана, потпуковника?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро. Када је потпуковник постављен за команданта Грабова, Овчаре, Јакобовца?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Мишовић?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште, да ли је он уопште био командант?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Да, да, да, Мишовић то је доктор, професор са Војне академије, завршио је каријеру као професор, доктор војних наука, тада је тамо био командант бригаде која је, ми смо је звали пожаревачка бригада, јер су већину

састава чинили људи из Пожаревца и околине. Он је био, значи, на простору Овчаре, Грабова и пре Војновића на том простору о коме причамо. Њима је истекло, ако желите да појасним даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: 45 дана, покупили се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је, разумели смо се. Истекао рок и то се поклапа, крај тога се поклапа, отприлике са овим дешавањима о којима Ви говорите, ако сам добро схватио и ако смо добро пратили господина Марчека? Он каже, Марчек каже да је тог 18. дошао на Овчару, уместо Мишовића?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, јесте, они да су били стрпљиви да сачекају један дан, били би ослободиоци, овако су некако отишли мало постиђени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите, господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е Сајрус Венс, помиње га, да је био 20., је ли тако, или 19.? Да ли је он био у 10 часова до подне код Вас у штабу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сајрунс Венс, 19. новембра?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Е, не знам, то није мој ниво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то не зна.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Рекли сте да је био Сајрунс Венс.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није, господине Вујановићу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И неке делегације, Црвени крст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, о новинарима, о новинарима је говорио, 120 новинара.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, новинари, када је то било'

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Новинари 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А 19.11. нису били?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Нису.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли има сазнања да је у Велепромету била исто нека тријажа и да је нађено скривених лица која су се борила у Вуковару?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Не знам за Велепромет.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли још што да кажете, господине Панићу? Говорили сте већ дуго.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па јесам, говорио сам доста и стварно је у интересу и мене и мојих колега и који су и на правди Бога и можда с разлогом стављени на некакво преиспитивање, ја бих волео да се утврди стварно истина и сматрам да је, опет тврдим и понављам, да је гардијска бригада часно и поштено извршила свој задатак и да не би требало њој приписивати и мислим да се и не приписује гардијској бригади нешто што њој не припада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Па, ја сам из Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд Вам се захваљује што сте дошли данас овде, господине Панићу. Претпостављам да имамо неки контакт телефон, ја бих Вас замолио да оставите нашој сарадници неки контакт телефон, како Вас можемо добити у случају потребе и тим путем. Хвала лепо.

СВЕДОК МИОДРАГ ПАНИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите? Микрофон. Е сад, неки траже прва два дана, неки траже задња два дана и онда је, па знам ја. Кажите, колега Бојков?

АДВ. АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Једна молба у име мог брањеника, наиме, банална је ствар, али суштинска и њему јако битна. Током јучерашњег претреса наочаре сломили су му се, супруга је купила, ја сам данас прибавио дозволу од Ваше колегинице, не желећи да оптерећујем веће, да она њему то може да да, и добио сам ту дозволу, али она мора доћи сутра, прекосутра да то њему преда, а наочаре су ту. Молба иде у правцу, ако то можемо сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није никакав проблем.

АДВ. АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су људи из судске страже.

АДВ. АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Хвала лепо, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакав проблем то није, не морате то нас да питате. Господине Атанасијевић, само кратко молим Вас, а претходно станите, сачекајте господине Атанасијевићу. Колега Ђурђевић?

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Видим да смо прешли на ове техничке ствари, а ја сам тражио реч због доказног предлога, јер сам сматрао да је то ипак приоритет у односу на ово друго, техничке ствари иду када закључимо да кажем данашње заседање. Предлог одбране Златар Вује је да суд службеним путем затражи ов Војномедицинске академије у Београду, извештај о томе, постоји ли на ВМА у Београду било какав траг о његовом лечењу на Војномедицинској академији у време за које он наводи да је тамо био и за коју поседује отпусну листу. Ми поседујемо оригинал отпусне листе, са датумом пријема, са датумом отпуста. У то се на одређени начин сумња, сумња се већ и тиме што сведок сарадник који је први овде саслушан, каже, не, није он тамо уопште био, на његовом исказу се гради оптужење у односу на мог брањеника, па и на остале, што ме у овом тренутку не интересује. Али, дакле, сумња се да је он тамо уопште био, јер сведок сарадник каже, он тамо није био, друго, каже сведок сарадник, ја сам га 09. новембра у време када је он отпусном листом покривен као средина лечења, видео у Вуковару, када је не знам, неки Гута погинуо и не знам ни ја ко, према томе, дајте судија, најједноставније могуће, и сада тај исти сведок сарадник каже, чуо сам Вуја је набавио неки папир, неку документацију. Ако је Вуја тај папир набавио и има ту документацију коју је на неки волшебан начин, како то сведок сарадник каже, набавио, онда о томе не може бити трага у установи где је лечен. Ја због тога молим да не губимо превише времена, то сам предлагао и у истрази, да суд тражи официјално историју болести или било какав извештај о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, тражено, добијено. Извршите увид у спис предмета.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли је то добијено нешто у последње време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Онда се извињавам, ја знам да сам спис гледао пре овог претреса и то није било у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добар дан, опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кратко, господине Атанасијевићу, да Вас замолим, само кратко, зато што су сви ови људи уморни и Ви сте уморни.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Јесам, како да нећу бити уморан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кратко.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нема проблема. Хтео сам само да Вас питам ово за потврду, да ми се изда потврда што потражује социјални рад, да сам у затвору и када ми је жена, рецимо, била у посети, пошто ја рецимо имам овде датуме, ја могу да прочитам, па госпођа нека тамо да, треба ми та потврда, колико је пута била код мене у посети, то тражи социјални рад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напишите то, напишите то, нема никаквих проблема, добићете то. Напишите тачно шта Вам треба, господине Атанасијевићу, добићете, у реду?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, али када ћу добити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах ћете добити, чим то дође код нас, одмах ћете добити, у току следеће недеље.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Хоћете то дати адвокату или мени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Хоћете дати адвокату мом ту потврду или мени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како год Ви желите, није никакав проблем.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, па нека адвокат пошаље то тамо, пошто четири месеца нисам децу видео. То је прва ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: И још једно, молим Вас, само да кажем, ја сам хтео, уствари, да мене социјални рад посети, пошто знате и сами, да рецимо из чл.147. став 3 имам право о лишењу слободе обавестиће се надлежни орган социјалног старања, ако је потребно да се предузме мера за збрињавање деце и других чланова породице, о којима се лица лишена слободе стара, разумете, ја сам овде, данас ми је тачно 17 месеци, мене још социјални радник није посетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У реду, напишите то све, све то напишите.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Имам право, стварно, ја ни децу не виђам, не виђам ништа, разумете ме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то напишите, господине Атанасијевићу.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, то је то. Сада нешто молио бих Вас, е, да, писао сам Вам ово, господине председниче, једно четири пута сам писао. Тражио сам молбу од 01.08. што је госпођа Милорадов Марија писала, мој адвокат из Новог Сада, то сам пет пута писао, нисам добио, што се жалила на притвор мој, пет пута сам писао, имам све документе овде. То сам тражио, тражио сам потврду од Срете Качара, адвоката из Новог Сада, коме сам ја дао пуномоћ, 14.07. и нисам, нормално, тражио сам само фотокопију од тог пуномоћја, дао сам му бланко, потписао сам му она два папира, он то може злоупотребити, као и до сада што су неки други злоупотребили против мене неке ствари, разумете, молио бих Вас само да ми се то достави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, рекао сам Вам, значи, напишите шта желите.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Али, написао сам ја то господине, пет пута сам писао, ево имам овде када сам Вам писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што сте тражили од нас, добили сте.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нисам, верујте ми, зашто бих Вам онда сада то говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, проверићемо. Лично ћу проверити.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Молио бих само ово да Вам предочим, од мог адвоката Миљеновић Драгана, жалба на Врховни суд, преко Вас је то ишло, значи овако, само да Вам кажем, то је било 30.01.2004. године, он се жалио да Врховни суд, другостепену у Врховном суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па шта?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нисам добио одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Нисам ни од суда добио одговор, нисам ништа добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Само да кажем, молим Вас, већ када имам прилику, ово чекам месец дана, само да Вам кажем, рецимо то је послато 30.01. а Ви сте примили 27.02. Да ли је могуће да месец дана путује пошта, и уопште нема овде печат од поште, нема ништа, којим је путем стигло до Вас и да ли је то уопште стигло на Врховни суд? Разумете, ево рецимо ја имам једно десет докумената, где се уопште датуми не слажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, дуго ово траје, напишите све, молим Вас.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја знам да дуго траје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напишите све што тражите из судског списка.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па, јесам, написао сам, господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете, у реду?

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, а хтео сам да кажем још само једну ствар, ја не знам када ћемо сада имати суђење, јел 13. почиње са суђењем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, сада ћемо.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па ја морам да знам прије, него ако одем, онда нећу моћи да кажем шта хоћу. Разумете, ја имам неки суд у Новом Саду 13-ог, разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете Ви отићи у Нови Сад.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: То сам хтео да Вам кажем, ако се случајно, то сам хтео да кажем, да ме не одведу тамо, а рецимо овде имам суђење, ако можете да обавестите Нови Сад да они мене одведу раније, да ме не одведу после, јер ја после нећу да идем за Нови Сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, хвала лепо, чули смо Вас.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да не би завршио са кесом на глави у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо Вас, чули смо Вас.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја у Нови Сад не смем да идем, Ви знате врло добро због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чули смо Вас.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Зато што, ко стоји иза тога? Онај перверзњак што ми силује децу, а нико га не кажњава, онај злочинац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да користите те изразе у овој судници.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Па, када је злочинац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Атанасијевићу, вратите се на Ваше место.

ОПТ.ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Злочинац, силује ми децу, кћерку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите, господине Шошићу? Шта је са Шошићем, неће? Станко Вујановић.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине председниче, ми никако ону исправку да направимо, «испало је, испало је, испало је, испало је», па хоћемо то на крају претреса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, шта?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Исправке у транскрипту. Прошли пут сам хтео да објасним, па је опет испало како одговара тужилаштву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него размишљај како да то најбоље урадимо. Ајде, то урадите овако, значи, и за Вас и за све остале који имају у том смислу примедбе на транскрипте, дајте то написмено, значи на страни тој и тој, стоји то и то, а треба по Вама, не знам како, па ћемо ми имати времена до следећег претреса да то проверимо, да проверимо значи аудио записе и да евентуално исправимо, односно да одбијемо исправку, најбоље тако да не задржавамо све ове људе овде сада.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се одлаже за 15., 16. и 17.12. 2004. године, свакога дана са почетком у 9,30 сати, а што присутни заменик тужиоца за ратне злочине, пуномоћници оштећених, окривљени и браниоци окривљених присутни на овом претресу, узимају на знање прогласом, па им се позиви неће слати.

На одложени претрес позваће се сведоци Новковић Јован, Тешић Боривоје, Вујић Богдан, Борисављевић Срејко, Вукашиновић Љубиша, те Марић Марко и Лукић Бранислав.

Одређује се неуропсихијатријско вештачење оптуженог Шошић Ђорђа, као и вештачење општег стања здравља овог оптуженог.

Ближи задатак вештацима који ће бити одређен накнадно, у писменом отправку овог решења.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА